

พฤติกรรมกรทอองเทียวภายในประเทศองประชาชน
ในจังหวัดนนทบุรี

นืราศ อะมีนี

บริหารธุรกิจมหาบัณทิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงไหม

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

มหาวิทยาลัยเชียงไหม

สิงหาคม 2550

พฤติกรรมการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชน
ในจังหวัดนนทบุรี

นิราศ อะมีนี

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
สิงหาคม 2550
All rights reserved

พหุกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชน
ในจังหวัดนนทบุรี

นิราศ อะมรินทร์

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

.....ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์บุญสวาท พงกัญญานนท์

.....กรรมการ
อาจารย์เอก บุญเจือ

.....กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิดรากรณ์ พงษ์ไพบูลย์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved
6 สิงหาคม 2550
© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี จากความกรุณาของ รองศาสตราจารย์บุญสวาท พฤทธิกานนท์ อาจารย์เอก บุญเจือ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตรภรณ์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ได้เสียสละให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางตลอดจนตรวจสอบข้อบกพร่อง และให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าด้วยดีเสมอมา การสนับสนุนและความกรุณาทั้งหลายที่ผู้ศึกษาได้รับดังกล่าว ผู้ศึกษาขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ผู้ศึกษาขอขอบคุณ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างของสำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี และผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในครั้งนี้ ส่วนการประมวลผลข้อมูลผู้ศึกษาขอขอบคุณ นางสาวพัชรินทร์ เอี่ยมแจ้ง ที่ได้กรุณาแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในการประมวลผล

ท้ายที่สุดนี้ หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขออภัยมา ณ ที่นี้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวและผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

นिरาศ อะมีนี

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนใน
จังหวัดนนทบุรี

ผู้เขียน นายนิราศ อะมีนี

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
รองศาสตราจารย์บุญสวาท พลุกฤษกันนท์ ประธานกรรมการ
อาจารย์เอก บุญเจือ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยไปท่องเที่ยวภายในประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ. 2549 จากครัวเรือนส่วนบุคคลที่อยู่ในชุมชนอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง จำนวน 320 ตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีแผนการคัดเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบชั้นภูมิ 2 ระดับชั้น (Stratified Random Sampling) มีจังหวัดเป็นหน่วยชั้นภูมิ (Stratum) โดยกำหนดให้ชุมชนอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง และครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่าง ชั้นที่สอง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิงและเพศชายใกล้เคียงกัน อายุระหว่าง 30 – 39 ปี มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีสถานภาพการทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน และมีรายได้ ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท

การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรีพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปท่องเที่ยว 1 ครั้งต่อปี โดยมีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อน/คนรู้จัก จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 3 อันดับ คือ ชลบุรี เชียงใหม่ และระยอง จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน 3 อันดับ คือ พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี และนนทบุรี จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทาง

ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีคนไทย 3 อันดับ คือ ชลบุรี เชียงใหม่ และนนทบุรี จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม 3 อันดับ คือ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และเชียงราย ผู้ไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพราะมีธรรมชาติที่สวยงาม การเดินทางไปท่องเที่ยวใช้รถส่วนตัวเป็นพาหนะ ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวแบบครอบครัว ผู้เดินทางไปท่องเที่ยวใช้บริการตนเอง/ครอบครัว ใช้เวลาเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 3 วัน และสถานที่พักค้างคืน ได้แก่ บังกะโล/ รีสอร์ท ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางในช่วงเดือน มีนาคม – มิถุนายน (ฤดูร้อน) มีค่าใช้จ่ายประเภทที่พักไม่เกิน 1,000 บาท ค่าใช้จ่ายประเภทอาหาร-เครื่องดื่ม ค่าพาหนะ และค่าซื้อของฝาก 1,001 – 4,000 บาท ค่าใช้จ่ายประเภทบริการนำเที่ยว และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท จังหวัดที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคต่าง ๆ 3 อันดับ คือ ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย และ แม่ฮ่องสอน ภาคใต้ ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ สงขลา ภาคตะวันออก ได้แก่ ตรัง ชลบุรี และระยอง ภาคกลาง ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และเลย ผู้เดินทางท่องเที่ยวมีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคเหนือและประเภทสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไปท่องเที่ยว คือ หาดทราย-ชายทะเล

ส่วนการศึกษาปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามพบปัญหาที่พื้อมีราคาแพง ปัญหาอาหารและเครื่องดื่มราคาไม่ยุติธรรม ปัญหาพาหนะในท้องถิ่นมีจำนวนน้อยเกินไป ปัญหาสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) มีราคาแพง ปัญหาความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว ไม่มีป้ายบอกทาง ปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นไม่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรมในท้องถิ่น และปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา

Independent Study Title	Domestic Travelling Behavior of People in Nonthaburi Province		
Author	Mr. Niras Amene		
Degree	Master of Business Administration		
Independent Study Advisory Committee	Associate Professor Boonsawart Prugsiganont	Chairperson	
	Lecturer Ek Bunchua	Member	

ABSTRACT

The objective of this independent study was to study the domestic travelling behavior of people in Nonthaburi province. The data were collected through questionnaires from population 15 years and over who used to travel in domestic during the year 2006. The sampling size was 320 private households in total blocks/villages. The stratified two-stage sampling was adopted for sample design. Province was constituted stratum. The primary sampling unit was blocks for municipality area and the villages were non-municipal area. The secondary sampling unit was private households. The applied statistic was frequency and percentage.

From the study had found that most of the tourists were female and male, aged between 30-39 years, the superlative education level was Bachelor Degree, the work status was company officer with salary 10,001 – 20,000 Baht.

From the study of citizen's domestic tourism behavior had found that the respondents travel 1 time per year. The objective of travel was recreation. They got the travel information from friends/acquaintances. The top 3 provinces for ecological travel were Chon Buri, Chiang Mai and Rayong. For historical travel, religious place and ancient site were Phra Nakhon Si Ayutthaya, Chon Buri and Nonthaburi provinces. For cultural art and Thai's

lifestyle were Chon Buri, Chiang Mai and Nonthaburi provinces. For agricultural travel were Chiang Mai, Maehongson and Chiang Rai provinces. Most of the tourists preferred to travel back to the same place due to the beautiful nature. They used their vehicles for travel with the family and their own self service/family. They spent 3 days in bungalows/resorts. The travel period was during March-June (summer season) with accommodation budget not over than 1,000 Baht. The expense for food, beverage, transport and souvenir was 1,001 - 4,000 Baht. The expense for travel guide service and others were not over than 1,000 Baht. The top 3 interesting provinces for travel were Northern part e.g. Chiang Mai, Chiang Rai and Maehongson, Southern part e.g. Phuket, Krabi and Songkhla, Eastern part e.g. Trad, Chon Buri and Rayong, Central part e.g. Phra Nakhon Si Ayutthaya, Prachuap Khiri Khan and Petchburi, North-Eastern part e.g. Nakhon Ratchasima, Buri Ram and Loei. The tourists interested to travel to the Northern part and the place that they prefer was seashore-beach.

The problem informed by the respondents during the travel were high rate of accommodation, unfair in food and beverage prices, inadequate local transport, high price of local merchandise (souvenir), insecure in travel places, without guide post, inhospitality of citizen in travel places, incooperate with preserving the environment/local culture from the citizen and the decadent travel places without maintenance.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	4
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว	6
แนวคิดด้านการตลาดท่องเที่ยว	7
ทบทวนวรรณกรรม	9
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา	
ขอบเขตเนื้อหา	11
ขอบเขตประชากร	11
ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง	11
วิธีการศึกษา	13
การรวบรวมข้อมูล	13
การวิเคราะห์ข้อมูล	14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	15
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	16
ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ	20
ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว	52
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล ข้อค้นพบ และ ข้อเสนอแนะ	60
สรุปผลการศึกษา	60
อภิปรายผล	62
ข้อค้นพบ	65
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	71
แบบสอบถาม	73
แผนที่จังหวัดนันทบุรี	78
จังหวัดนันทบุรี	79
ประวัติผู้เขียน	84

ญ

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวคนไทยและรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2548	2
2	แสดงจำนวนชมรม/หมู่บ้านที่ต้องทำการเจนนับ จำแนกตามอำเภอและเขตการปกครอง	12
3	แสดงจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ต้องทำการเจนนับจำแนกตามอำเภอ และ เขตการปกครอง	13
4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	16
5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	16
6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	17
7	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	18
8	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน	19
9	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยว ในประเทศไทย ในปี 2549	20
10	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	21
11	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสื่อที่ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	22
12	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	23
13	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน	25
14	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย	27
15	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม	28

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกลับไปท่องเที่ยว ในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม	29
17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่จะกลับไป ท่องเที่ยวในสถานที่เดิม	29
18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพาหนะในการเดินทาง ท่องเที่ยว	30
19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเดินทาง ไปท่องเที่ยว	30
20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้บริการท่องเที่ยว	31
21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเวลาเฉลี่ยในการ ท่องเที่ยว	31
22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่พักค้างคืน	32
23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเดือนที่ใช้ในการ เดินทาง	32
24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าที่พัก	33
25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าอาหาร-เครื่องดื่ม	34
26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าพาหนะ	35
27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าซื้อของฝาก	36
28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าบริการนำเที่ยว	37
29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยว ประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าที่พัก	39
31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือนและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่ม	40
32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าพาหนะ	41
33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าซื้อของฝาก	42
34 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าบริการท่องเที่ยว	43
35 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	44
36 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาคที่มีความสนใจ เดินทางไปท่องเที่ยว	45
37 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคเหนือ ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว	46
38 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคใต้ ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว	47
39 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาค ตะวันออกมีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว	48
40 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคกลาง ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว	49
41 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
42 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทสถานที่ ท่องเที่ยวที่อยากไปท่องเที่ยว	51
43 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว	52
44 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับที่พัก	53
45 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม	54
46 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับพาหนะในท้องถิ่น	55
47 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก)	56
48 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว	57
49 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว	58
50 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการ เดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	59

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจของไทย และนับเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และทำให้ท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากมากระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ อันเกิดจากการใช้จ่ายของคนไทยเที่ยวไทย นอกจากนี้ ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และเป็นการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติให้ดีขึ้น การท่องเที่ยวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าประเภทอื่น ๆ บริการ หรือ สัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว ณ ถิ่นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น ๆ เพราะไม่สามารถจะสั่งเอาแหล่งท่องเที่ยวมาบริโภค ณ ถิ่นที่อยู่ของตนเองเหมือนผลิตภัณฑ์สินค้าประเภทอื่นได้ จึงทำให้มีขบวนการในระบบการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว (Tourism Service System) อันได้แก่ การบริการข้อมูลข่าวสาร การบริการคมนาคมขนส่ง การบริการอำนวยความสะดวกในการผ่านเข้า – ออก ระหว่างประเทศ การบริการบริษัทนำเที่ยว การบริการมัคคุเทศน์ การบริการสถานที่พักผ่อน การบริการภัตตาคาร ร้านอาหาร การบริการสินค้าของที่ระลึก การบริการบันเทิง และระบบการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัย เข้ามาทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ได้เดินทางไปสัมผัส แหล่งท่องเที่ยว (Tourist Attraction) ตามที่ปรารถนา หรือ ความต้องการ (Demand) ทางการท่องเที่ยวจะถูกกระตุ้นเชิญชวนด้วยขบวนการในระบบการตลาด (Marketing System) จนทำให้เกิดการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวขึ้น และผลของการที่ได้ใช้บริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมกับการสัมผัสแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเป็นผู้ตัดสินใจว่า ได้รับความประทับใจมากน้อยเพียงไร ซึ่งทุกประเทศที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่างก็ปรารถนาที่จะพัฒนาให้อยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยว เพราะจะก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาลจากปฏิกิริยาลูกโซ่ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวจะช่วยขยายผลชักชวนเกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น อันเป็นที่มาของรายได้ของประเทศ ช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพ ในสาขาธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้แพร่กระจายไป ทุกพื้นที่ ทั้งในเมืองและชนบท ลดปัญหาการว่างงาน ช่วยลดอัตราการอพยพเข้ามาหางานทำในเมือง ช่วยฟื้นฟูวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ ทำให้เกิดการพัฒนา คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ จะไม่ก่อให้เกิดผลได้ทางเศรษฐกิจโดยตรง ในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามายังประเทศไทย แต่การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศได้ ก่อให้เกิดผลได้อย่างอันทมหศาล ไม่ว่าจะเป็นการช่วยไม่ให้เกิดการไหลออกของเงินตรา ต่างประเทศแล้ว การสนับสนุนในด้านการกระจายรายได้และการจ้างงานอันเกิดจากผลของการ ท่องเที่ยว ภายในประเทศ การเกิดความภาคภูมิใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติความรักและ ความ ห่วงแหนในมรดกของประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยต่อการทำนุบำรุงรักษาในทรัพยากร ท่องเที่ยวต่างๆจากประชาชนคนไทยต่อไป สำหรับสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยว ภายในประเทศของคนไทย ในปีพ.ศ. 2548 คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นจำนวน ทั้งสิ้น 79.5 ล้านคน-ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 19.28 ล้านคน-ครั้ง รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง จำนวน 17.9 ล้านคน-ครั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 15.89 ล้านคน-ครั้ง ภาคตะวันออกจำนวน 9.33 ล้านคน-ครั้ง ภาคเหนือ จำนวน 9.3 ล้าน คน-ครั้ง และภาคใต้ จำนวน 7.8 ล้านคน-ครั้ง ตามลำดับ การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ของคนไทยก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศคิดเป็นมูลค่ากว่า 334,716 ล้านบาท

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวคนไทยและรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2548

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	รายได้/ล้านบาท
กรุงเทพมหานคร	19.28	184,815
ภาคกลาง	17.90	28,462
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	15.89	28,781
ภาคตะวันออก	9.33	25,705
ภาคเหนือ	9.30	32,572
ภาคใต้	7.80	34,379
รวม	79.5	334,716

โดยคาดว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวของประชาชนคนไทย(Domestic Tourism) ในปี พ.ศ.2549 จะมีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางภายในประเทศ 77.97 ล้านคน-ครั้ง และมีรายได้ 356,000 ล้านบาท ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นให้ประชาชนคนไทยหันมาท่องเที่ยว ภายในประเทศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพื่อทดแทน การเดินทางออกนอกประเทศของประชาชนคนไทย เพื่อช่วยลดการไหลของเงินตราออกไป

ต่างประเทศให้กลับมาหมุนเวียนอยู่ภายในประเทศ โดยที่ประชาชนคนไทยยังสามารถเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจได้เช่นเดิม

จังหวัดนนทบุรีตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย เป็นหนึ่งในจังหวัดปริมณฑล อันประกอบด้วย นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และปทุมธานี โดยจังหวัดนนทบุรี เป็นจังหวัดที่อยู่ชิดติดกับกรุงเทพมหานคร และรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานครอย่างเต็มที่ แต่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้ผู้สนใจค้นคว้ากันมากมาย เช่น สวนไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งแหล่งผลิตใหญ่ ๆ อยู่ที่นนทบุรี หรือเป็นศาสนสถานสมัยอยุธยา ก็ยังหลงเหลือให้เห็นที่จังหวัดนนทบุรี นอกจากนี้ความเป็นเมืองน้ำ หรือเวนิชตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ยังมีเหลือให้เห็นที่นนทบุรี ตามลำคลองสายต่าง ๆ เช่น บางคูเวียง เกาะเกร็ด คลองอ้อม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้นนทบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความพร้อมที่จะรองรับการท่องเที่ยวทั้งในเรื่องของสถานที่พัก ร้านอาหาร การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่ท่องเที่ยวอย่างพร้อมสมบูรณ์ ทั้งทางด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี และการเกษตรของนนทบุรี ได้ส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญด้วย และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จากการสำรวจงานโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2549 ประชาชนจังหวัดนนทบุรีมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางและท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 185,154,444 บาท โดยได้ใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวไปในจังหวัดต่างๆของประเทศไทยที่มีอยู่ 76 จังหวัด และไปเที่ยวชมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตคนไทย และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าทางการท่องเที่ยวไว้ขายแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นประชาชนของจังหวัดนนทบุรีได้ตลอดไป อีกประการหนึ่งวิสัยทัศน์ของจังหวัดนนทบุรี คือ “นนทบุรีที่อยู่อาศัยชั้นดีของคนทุกระดับ พร้อมสรรพธุรกิจภาคบริการที่ได้มาตรฐาน” โดยธุรกิจภาคบริการซึ่งในปี 2549 สถาบันภัทร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้ทำการวิจัยพบว่ากิจกรรมเกี่ยวกับตัวแทนการท่องเที่ยว และนำเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะมีอนาคตที่สดใสไปสู่ความเป็นเลิศภายในระยะเวลา 5 ปี (2550 – 2554) (รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลธุรกิจและพัฒนาธุรกิจบริการของจังหวัดนนทบุรีสู่ความเป็นเลิศ, 2549 : 18) ซึ่งจำเป็นที่จังหวัดนนทบุรีควรมีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังจังหวัดนนทบุรี และ

ประชาชนจังหวัดนนทบุรีที่ไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งอื่น ๆ ในประเทศ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการใช้ในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนนทบุรี

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดนนทบุรีว่ามีแหล่งท่องเที่ยวและทิศทางที่ประชาชนจังหวัดนนทบุรี นิยมไปท่องเที่ยวเพื่อเป็นการส่งเสริมให้การท่องเที่ยว และพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดนนทบุรีสู่ความเป็นเลิศ อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศช่วยยั้งการไหลของเงินตราออกต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วภูมิภาค

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนจังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี
2. ทำให้ทราบปัญหาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี
3. ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี และผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

พฤติกรรม หมายถึง ลักษณะการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและเลือกรูปแบบของการเดินทาง

การท่องเที่ยวภายในประเทศ หมายถึง การท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย เป็นต้น

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในจังหวัดนันทบุรีซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป
ที่เคยไปท่องเที่ยวภายในประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2549

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว
2. แนวคิดด้านการตลาดท่องเที่ยว

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

1.1 แนวคิดพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยว (ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์, 2542 : 33) การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาเพื่อทราบถึงความต้องการความจำเป็นของผู้บริโภคที่เป็นตลาดเป้าหมาย เพื่อวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดให้ตอบสนองความต้องการบริโภคนั้น ๆ และเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจสูงสุด นักท่องเที่ยวเป็นผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าและบริการแตกต่างจากการบริโภคสินค้าจำเป็นและสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องค้นหาหรือวิจัยพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมการซื้อก่อน และหลังการใช้บริการอย่างไร เพื่อช่วยให้ฝ่ายการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์และกิจกรรมทางการตลาดให้ตอบสนองความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

1.2 แนวคิดแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว (สุริรัตน์ เตชะทวิวรรณ 2545 : 71) ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. สิ่งกระตุ้นความต้องการในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งจูงใจต่าง ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว หรือช่วงเวลาที่ยูงใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไปเที่ยวได้
2. สิ่งกีดขวางความต้องการ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ความต้องการถูกกระตุ้นไป หรือทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกต่อการเดินทางลดน้อยลง เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (รายได้ลดน้อยลง ค่าเงินที่เปลี่ยนแปลง) ปัจจัยทางสังคม กลุ่มอ้างอิง ทัศนคติทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (ความเสี่ยงทางการท่องเที่ยว)
3. สิ่งกระทบ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม จากแหล่งข้อมูลหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการขาย ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ทัศนคติ และมอภภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้นแตกต่างกันออกไป

4. บทบาทของนักท่องเที่ยว หมายถึง สถานภาพของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันในสถานการณ์หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกันและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจ หรือรูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป เช่น นักท่องเที่ยว นักศึกษา นักท่องเที่ยวหัวหน้าครอบครัว

2. แนวคิดด้านการตลาดท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับการตลาดและการประชาสัมพันธ์ สำหรับธุรกิจในการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (รัชเขต วิสเพ็ญ, 2547) ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการตลาดด้วยหลัก 8 P's คือ

1. องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Elements) หมายถึง สินค้าและบริการท่องเที่ยว (Tourism Product) ทุกอย่างที่เสนอขายแก่นักท่องเที่ยว ในทางทฤษฎีจะแบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็น 2 อย่าง คือ ผลิตภัณฑ์หลักกับผลิตภัณฑ์เสริม ยกตัวอย่าง รีสอร์ท ผลิตภัณฑ์หลัก คือ ห้องพักที่ดีสะอาด ผลิตภัณฑ์เสริม คือ การจัดสวน ร้านอาหาร ชายหาดสวยงาม สปา นวดแผนโบราณ นวดฝ่าเท้า

2. ช่องทางจำหน่ายและการตรงต่อเวลา (Place and Time) ช่องทางจำหน่าย หมายถึง กระบวนการหรือช่องทางจำหน่ายสินค้าและบริการท่องเที่ยวไปให้นักท่องเที่ยว โดยรวดเร็วและสะดวกที่สุด ส่วนการตรงต่อเวลา คือ การทำอะไรให้ตรง

3. กระบวนการ (Process) หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางการตลาดเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยว และการเลือกสรรผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว

4. ผลผลิตและคุณภาพ (Productivity and Quality) หมายถึง การบริการนักท่องเที่ยวอย่างมีมาตรฐาน การบริการที่ดีและสร้างความประทับใจ บางคนเน้นผลผลิตอย่างเดียวผลิตรออกมาปริมาณมากที่สุดแต่ลืมเรื่องคุณภาพ การมีพนักงานบริการมาก ๆ บางครั้งก็ดีแต่ถ้าอบรมไม่ดีก็จบ แทนที่จะดีในเชิงการบริการ กลับทำให้ดูแลพนักงานได้ไม่ทั่วถึง เมื่อมีผลผลิตมากก็ต้องควบคู่กับคุณภาพต้องอบรมคนเรื่องการบริการเป็นหัวใจ

5. คน (People) หมายถึง การมีบุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความสามารถในการอำนวยความสะดวกได้อย่างรวดเร็วไม่ผิดพลาด

6. การส่งเสริมการตลาด (Promotion and Education Promotion) หมายถึง วิธีการที่จะกระตุ้นให้นักท่องเที่ยว ต้องการซื้อสินค้าและบริการเร็วขึ้น ซื้อจำนวนมากขึ้น ในทางทฤษฎีมีอยู่ 6 วิธี คือ

(6.1) การโฆษณา (Advertising) คือ การสร้างแรงจูงใจให้คนคล้อยตามและเชื่อว่าผลิตภัณฑ์ของเราดี น่าสนใจพอที่เขาจะมาใช้บริการ

(6.2) การประชาสัมพันธ์ (Information) คือ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดต่อผลิตภัณฑ์และองค์กร เช่น แลงข่าวจัดงานการกุศลเพื่อนำเงินไปช่วยเหลือเด็ก

(6.3) การส่งเสริมการขาย (Sale Promotion) หรือ ภาษาชาวบ้านเรียกว่า ลดแลกแจกแถม

(6.4) การขายโดยพนักงาน (Personal Selling) คือ ลูกค้าเข้ามาแล้ว เราสามารถปิดการขายได้ไหม ยกตัวอย่างเวลาคนเข้ามาที่รีสอร์ทของเรา แสดงว่าโอกาสเป็นของเรา 90% อยู่แล้ว ถ้าทำไม่ได้ต้องไปหาวิธีที่ดีกว่านี้บางครั้งลูกค้าอาจจะมาสู้ราคาก็ได้

(6.5) การตลาดทางตรง (Direct Marketing) เป็นการสื่อสารไปยังผู้บริโภคโดยตรง เช่น สื่อสารทาง Internet , โทรศัพท์ , Magazine เป็นต้น

(6.6) การให้ศึกษา (Education) คือ ธุรกิจในการบริการจะสมบูรณ์ที่สุดเมื่อผู้ให้บริการกับผู้รับบริการเข้าใจในผลิตภัณฑ์ไปทิศทางเดียวกัน

7. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง บรรยากาศขณะซื้อขายสินค้าและบริการ และขณะที่นักท่องเที่ยวบริโภคสินค้า ซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจได้ในทันที เช่น ลักษณะทางกายภาพที่ลูกค้าสัมผัส ร้านกาแฟ Starbucks กำเนิดที่อเมริกา ขณะนี้เป็นร้านอันดับ 1 ของโลกมี Franchise ทั่วโลกแก้วละ 80 – 90 บาท แต่คนแห่ไปดื่มกัน ถามว่าทำไม Starbucks จึงขายได้ ถามว่าลูกค้ากินอะไรเขาไปกินบรรยากาศ ภาษากลางเขาเรียกว่า Experience Marketing หรือการตลาดเชิงประสบการณ์ คือการดื่มด่ำกับบรรยากาศ ขณะนี้เวลาขายสินค้าเราไม่ได้ขายเฉพาะที่พัก ขายทะเล แต่เป็นการขายให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกว่าในขณะที่นอนในที่พักของเรานั้น มีอะไรที่เขาเสพบรรยากาศแล้วต่างจากที่พักอื่น

8. ราคา (Price and Cost) หมายถึง ราคาของสินค้าและบริการท่องเที่ยวที่เสนอขายแก่นักท่องเที่ยว มีองค์ประกอบ 3 ประการ ที่ต้องคำนึงถึงในเรื่องการตั้งราคา คือ

8.1 ต้นทุน

8.2 คู่แข่งขัน หากเราตั้งราคาสูงกว่าคู่แข่ง เราก็เหนื่อย ต้องคำนึงถึงผลของการแข่งเรื่องการตั้งราคา เพราะเสียทั้งคู่

8.3 คุณค่าที่ให้กับลูกค้า ถ้าเราบอกว่าคุณค่าของเราดี เราอาจจะบวกราคาที่เราให้คุณค่าได้

ทบทวนวรรณกรรม

กองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2548) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้มีรายได้สูง สำหรับนักท่องเที่ยวคนไทย พบว่าวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางเพื่อท่องเที่ยว รองลงมาคือเดินทางเพื่อไปเยี่ยมญาติ ครอบครัว เพื่อน ประชุมสัมมนา ธุรกิจ และ ทักษศึกษา ส่วนความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศส่วนใหญ่ 4 – 5 ครั้งต่อปี และผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวไปด้วยส่วนใหญ่ไปกับครอบครัว รองลงมาคือเพื่อน จำนวนคนที่เดินทางไปด้วยเป็นกลุ่ม 4 – 5 คน วันที่เดินทางท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง 3 – 4 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน (ไม่รวมค่าเดินทางและที่พัก) เป็นเงิน 1,978 บาท พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ รองลงมาคือ เครื่องบิน รถทัวร์ และรถไฟตามลำดับ เดือนที่นิยมเดินทางคือ เมษายน รองลงมาคือเดือนมกราคม และธันวาคม ตามลำดับ ประสิทธิภาพการเดินทางท่องเที่ยวไปกับทัวร์มีเพียง 19% ที่เดินทางไปกับทัวร์ เนื่องจากต้องการความสะดวกสบายเรื่องที่พัก อาหาร และการเดินทาง นอกจากนี้ยังมีไกด์นำเที่ยวอีกด้วย แหล่งข้อมูลที่ใช้ค้นหาก่อนออกเดินทางท่องเที่ยวค้นหาจากหนังสือและนิตยสารแนะนำการท่องเที่ยว รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ เอกสาร ททท. งานนิทรรศการท่องเที่ยว และเอกสารหรือใบปลิวบริษัททัวร์ จังหวัดที่อยากเดินทางไปท่องเที่ยวคือจังหวัดที่อยู่ในภาคใต้และภาคเหนือ ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย และพังงา ประเภทหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมส่วนใหญ่นิยมไปทะเล รองลงมาคือ สุขภาพผ่อนคลาย น้ำตก ภูเขา ป่า อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศึกษารัฐชาติ ชีวิตสัตว์ เข้าถึงวิถีชีวิตชุมชน เน้นช้อปปิ้ง และเชิงเกษตรตามลำดับ อุปสรรคสำคัญต่อการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ คือ เรื่องความปลอดภัย รองลงมาคือ ความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว และความยากง่ายในการเดินทางเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ ทิวทัศน์ที่สวยงามโดดเด่น ความปลอดภัย การเดินทางเข้าถึงได้สะดวกสบาย มีร้านอาหารอร่อย และมีกิจกรรมสำหรับทุกคนในครอบครัว

สถาบันภัทร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลมรดกธุรกิจและการพัฒนาธุรกิจบริการของจังหวัดนนทบุรี ผู้ความเป็นเลิศ พบว่าในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในแต่ละปี มีไม่ต่ำกว่า 7 ล้านคน อุตสาหกรรมนี้ทำรายได้ให้กับประเทศถึง 2 แสนล้านบาทต่อปี ธุรกิจนำเที่ยวจึงเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีการเติบโตและ

สำหรับผู้สนใจจะทำธุรกิจนี้เกี่ยวกับ การศึกษาข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ประกอบการตัดสินใจ สถานการณ์ต่าง ๆ เริ่มคลี่คลายในทิศทางดีขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศไทยได้จัดโครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมั่นใจต่อความปลอดภัยในประเทศไทย รวมถึงการจัด กิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งเสริมบรรยากาศการท่องเที่ยวของไทยให้คึกคัก และ ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคาดการณ์ว่า สถานการณ์การ ท่องเที่ยวของไทยในปี 2545 – 2547 จะกลับมาฟื้นตัวดีขึ้นกว่าเดิม คือมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี ประมาณร้อยละ 6 ดังนั้น ในปี 2545 ประเทศไทยจะได้รับนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั้งสิ้น 10.50 ล้านคน และในปี 2547 สูงถึง 11.80 ล้านคน สำหรับด้านรายได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คาด ว่าในปี 2545 – 2546 ประเทศไทยจะได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 323,400 ล้านบาท และ ในปี 2547 จะได้รับรายได้ถึง 402,000 ล้านบาท ในขณะที่เดียวกันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยัง ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศอีกด้วย จากภาพรวมเหล่านี้ สะท้อน ให้ เห็นว่าตลาดธุรกิจนี้ในประเทศไทยยังมีช่องทางโอกาสอยู่ไม่น้อย 3 กลุ่ม ลูกค้านี้ และ พฤติกรรมของลูกค้ากลุ่มลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจนี้แยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ก. กลุ่มลูกค้าระดับ A คือ กลุ่มลูกค้าที่มีระดับรายได้สูง มีฐานะทางการเงินดีมี อำนาจการซื้อสูงชอบบริการที่ดี มีระดับ ราคาไม่ใช่ว่าปัจจัยสำคัญในการพิจารณา กลุ่มลูกค้า ระดับ A ได้แก่ ผู้บริหาร นักการเมือง เจ้าของกิจการ เป็นต้น กลุ่มลูกค้าระดับนี้จะเป็กลุ่ม เป้าหมายของบริษัทนี้เกี่ยวกับขนาดใหญ่ ที่มีชื่อเสียงด้านการบริการที่ดี

ข. กลุ่มลูกค้าระดับ B คือ กลุ่มลูกค้าที่มีระดับรายได้ปานกลาง ฐานะทางการเงิน อยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ราคาก็เป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาเช่นกัน กลุ่มลูกค้าระดับนี้มักจะ เปรียบเทียบระหว่างราคากับการบริการ กลุ่มลูกค้าระดับ B ได้แก่ พนักงานบริษัท ข้าราชการ นักวิชาการ เป็นต้น กลุ่มลูกค้าระดับนี้มักใช้บริการของบริษัทนี้เกี่ยวกับขนาดกลางไปจนถึง ขนาดใหญ่

ค. กลุ่มลูกค้าระดับ C คือ กลุ่มลูกค้าที่มีระดับรายได้น้อย ฐานะทางการเงิน ไม่ค่อยดีนัก และจะใช้ราคาในการตัดสินใจโดยไม่ค่อยคำนึงถึงเรื่องบริการ กลุ่มลูกค้าระดับ C ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา แม่บ้าน พนักงานโรงงาน เป็นต้น ดังนั้น การจัดส่งเสริมการขายไม่ว่า จะเป็นการลดราคาหรือการจัดโปรโมชั่นพิเศษ จึงดึงดูดคนกลุ่มนี้ได้ไม่น้อย กลุ่มลูกค้าระดับ C มักใช้บริการของบริษัทนี้เกี่ยวกับขนาดเล็ก

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี โดยทำการศึกษารอบคลุมถึงแนวความคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว แนวความคิดด้านการตลาดท่องเที่ยว ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive) ซึ่งได้กำหนดวิธีการศึกษาครั้งนี้

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแหล่งท่องเที่ยว และทิศทางที่ประชาชนจังหวัดนนทบุรี นิยมไปท่องเที่ยว ตลอดจนปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว อันได้แก่ ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม พาหนะในท้องถิ่น สินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) ความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว การต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยวไม่ดีและแหล่งท่องเที่ยว

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยไปท่องเที่ยวภายในประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2549

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 320 ราย โดยใช้สูตรทาโรยามาน (Taro Yamana, 1973 : 125)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

มีแผนการคัดเลือก ตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบชั้นภูมิ 2 ระดับชั้น (Stratified Random Sampling) มีจังหวัดเป็นหน่วยชั้นภูมิ (Stratum) โดยกำหนดให้ชมรมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และ

หมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง และครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง

1. การเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง

ในแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือกชุมชนอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง อย่างอิสระต่อกัน โดยให้ความน่าจะเป็นในการเลือกเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนของชุมชนอาคาร/หมู่บ้านนั้น ๆ ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 32 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน จากทั้งสิ้นจำนวน 2,171 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน ซึ่งกระจายไปตามอำเภอและเขตการปกครองตามบัญชีเขตแ่งนับ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนชุมชนอาคาร/หมู่บ้านที่ต้องทำการแ่งนับ จำแนกตามอำเภอและเขตการปกครอง

อำเภอ	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
เมืองนนทบุรี	11	10	1
บางกรวย	2	1	1
บางใหญ่	2	-	2
บางบัวทอง	7	1	6
ไทรน้อย	1	-	1
ปากเกร็ด	9	8	1
รวม	32	20	12

2. การเลือกตัวอย่างขั้นที่สอง

ในขั้นนี้เป็นการเลือกครัวเรือนตัวอย่างจากครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้น ในเขตปฏิบัติงานที่เลือกจากการเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง และเลือกสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปในรอบปีที่แล้วโดยเจาะจง (Purposive Sampling) ไปที่บุคคลในครัวเรือนซึ่งได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล กำหนด 10 ครัวเรือน ๆ ละ 1 คน ต่อชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน

จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่ต้องทำการเจนนับ จำแนกตามอำเภอ และเขตการปกครอง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ต้องทำการเจนนับ จำแนกตามอำเภอและเขตการปกครอง

อำเภอ	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
เมืองนนทบุรี	110	100	10
บางกรวย	20	10	10
บางใหญ่	20	-	20
บางบัวทอง	70	10	60
ไทรน้อย	10	-	10
ปากเกร็ด	90	80	10
รวม	320	200	120

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 320 ราย โดยใช้แบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร ฐานข้อมูลและเว็บไซต์ ที่เกี่ยวข้อง

การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบในการท่องเที่ยวภายในประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

หลังจากการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติเสร็จสิ้นลงแล้ว ก็จะได้ข้อมูลที่บันทึกอยู่ในแบบสอบถามและทำการประมวลผล ถ้าพบคำตอบอื่นๆระบุน..... มีการบันทึก จะใช้วิธีการบรรณาธิการด้วยมือ (Manual Editing) คือ การตรวจสอบข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลสมบูรณ์และถูกต้อง โดยการสอบถามจากเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความหมายเป็นอย่างไร ซึ่งพยายามจัดให้เข้ากับคำตอบในข้อย่อยของข้อใหญ่นั้น ๆ

ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ ใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 8 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2550 และเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 320 ชุด ซึ่งสอบถามจากประชาชนจังหวัดนนทบุรี ผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยไปท่องเที่ยวภายในประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2549 โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพการทำงาน และรายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน (ตารางที่ 4 - 8)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ได้แก่ จำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยวในประเทศไทย วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว การทราบข้อมูลท่องเที่ยวจากสื่อการไปท่องเที่ยวในจังหวัดและประเภทของสถานที่ท่องเที่ยว การกลับไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เหตุผลการกลับไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเดิม พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยว การใช้บริการไปท่องเที่ยว เวลาเฉลี่ยในการท่องเที่ยว การพักค้างคืนในสถานที่ท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป ความชอบในสถานที่ท่องเที่ยว (ตารางที่ 9 - 42)

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม พาหนะในท้องถิ่น สินค้าพื้นเมือง (สินค้าระลึก) ความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว การต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยวไม่ดี แหล่งท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะของผู้เดินทางท่องเที่ยว (ตารางที่ 43 - 50)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 4 – 8)

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	158	49.38
หญิง	162	50.62
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 49.38 และเพศหญิง ร้อยละ 50.62

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 – 29 ปี	69	21.56
30 – 39 ปี	101	31.56
40 – 49 ปี	86	26.88
50 – 59 ปี	43	13.44
60 ปีขึ้นไป	21	6.56
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มากที่สุด ร้อยละ 31.56 รองลงมา ได้แก่ อายุระหว่าง 40 – 49 ปี ร้อยละ 26.88 อายุระหว่าง 15 – 29 ปี ร้อยละ 21.56 อายุระหว่าง 50 – 59 ปี ร้อยละ 13.44 และ อายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.56

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	47	14.69
มัธยมศึกษาตอนต้น	53	16.56
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	62	19.38
ปวส./ปวท./อนุปริญญา	61	19.06
ปริญญาตรี	87	27.19
สูงกว่าปริญญาตรี	10	3.12
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 27.19 รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 19.38 ระดับปวส./ปวท./อนุปริญญา ร้อยละ 19.06 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 16.56 ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 14.69 และ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 3.12

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล	43	13.44
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	122	38.13
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	6.56
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	76	23.75
นายจ้าง	2	0.62
แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	56	17.50
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพการทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน มากที่สุด ร้อยละ 38.13 รองลงมา ได้แก่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 23.75 แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 17.50 พนักงานราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 13.44 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 6.56 และนายจ้าง ร้อยละ 0.62

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน

รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	20	6.25
ไม่เกิน 10,000 บาท	88	27.50
10,001 – 20,000 บาท	91	28.44
20,001 – 30,000 บาท	58	18.12
30,001 – 40,000 บาท	39	12.19
40,001 – 50,000 บาท	10	3.12
50,001 บาทขึ้นไป	14	4.38
รวม	320	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 28.44 รองลงมา ได้แก่ รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 27.50 รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 18.12 รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท ร้อยละ 12.19 ผู้ไม่มีรายได้ ร้อยละ 6.25 รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 4.38 และ รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 3.12

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ตารางที่ 9-36)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนครั้ง que ไปท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ในปี 2549

จำนวนครั้ง que ไปท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	127	39.69
2 ครั้ง	113	35.31
3 ครั้ง	40	12.50
ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป	40	12.50
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 1 ครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 39.69 รองลงมาเดินทางไปท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 35.31 และ เดินทางไปท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 3 ครั้ง และตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป จำนวน เท่ากัน คือ ร้อยละ 12.50

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
สนุกสนาน/บันเทิง	76	23.75
พักผ่อน	210	65.63
ศึกษาวัฒนธรรม	4	1.25
การกีฬา	1	0.31
ธุรกิจ/ประชุม/สัมมนา	27	8.44
การศึกษา	2	0.62
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ร้อยละ 65.63 รองลงมา ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อสนุกสนาน/บันเทิง ร้อยละ 23.75 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ/ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 8.44 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม ร้อยละ 1.25 วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา ร้อยละ 0.62 และวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา ร้อยละ 0.31

ตารางที่ 11 แสดงจากจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสื่อที่รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

ประเภทสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยุ	18	3.15
โทรทัศน์	118	20.63
หนังสือพิมพ์/วารสารต่าง ๆ	57	9.96
เพื่อน/คนรู้จัก	203	35.49
งานนิทรรศการท่องเที่ยว	34	5.94
อินเทอร์เน็ต	55	9.62
สมาชิกในครัวเรือน	87	15.21

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทราบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจาก เพื่อน/คนรู้จักมากที่สุด ร้อยละ 35.49 รองลงมา ได้แก่ โทรทัศน์ ร้อยละ 20.63 สมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 15.21 หนังสือพิมพ์/วารสารต่าง ๆ ร้อยละ 9.96 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 9.62 งานนิทรรศการท่องเที่ยว ร้อยละ 5.94 และ วิทยุ ร้อยละ 3.15

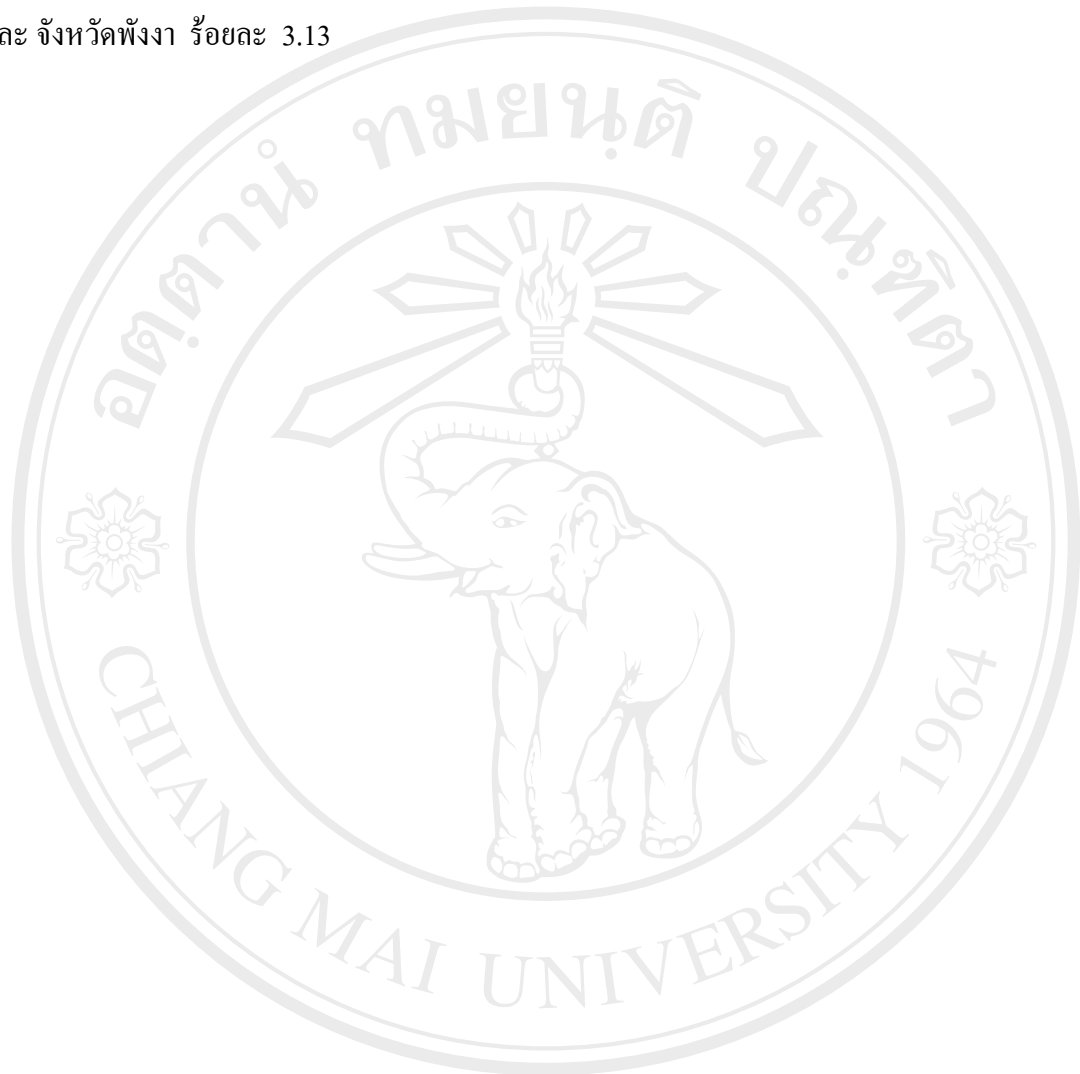
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยว
เชิงนิเวศน์

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ชลบุรี	88	27.50
เชียงใหม่	43	13.44
ระยอง	41	12.81
กาญจนบุรี	39	12.19
เพชรบุรี	34	10.63
ประจวบคีรีขันธ์	31	9.69
ภูเก็ต	28	8.75
จันทบุรี	23	7.19
กระบี่	17	5.31
ตราด	14	4.38
เชียงราย	13	4.06
ชุมพร	12	3.75
นครนายก	11	3.44
แม่ฮ่องสอน	11	3.44
นครศรีธรรมราช	11	3.44
สระบุรี	10	3.13
สงขลา	10	3.13
พังงา	10	3.13

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ในปี 2549 ได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว
เชิงนิเวศน์ มากที่สุด ที่จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 27.50 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 13.44
จังหวัดระยอง ร้อยละ 12.81 จังหวัดกาญจนบุรี ร้อยละ 12.19 จังหวัดเพชรบุรี ร้อยละ 10.63
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ 9.69 จังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 8.75 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 7.19
จังหวัดกระบี่ ร้อยละ 5.31 จังหวัดตราด ร้อยละ 4.38 จังหวัดเชียงราย ร้อยละ 4.06

จังหวัดชุมพร ร้อยละ 3.75 จังหวัดนครนายก ร้อยละ 3.44 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร้อยละ 3.44
จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 3.44 จังหวัดสระบุรี ร้อยละ 3.13 จังหวัดสงขลา ร้อยละ 3.13
และ จังหวัดพังงา ร้อยละ 3.13

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระนครศรีอยุธยา	37	11.56
ชลบุรี	30	9.38
นนทบุรี	26	8.13
กาญจนบุรี	26	8.13
เชียงใหม่	22	6.88
ปทุมธานี	17	5.31
จันทบุรี	16	5.00
นครปฐม	14	4.38
ระยอง	13	4.06
ประจวบคีรีขันธ์	10	3.13
กรุงเทพมหานคร	9	2.81
สระบุรี	8	2.50
ชุมพร	8	2.50
ฉะเชิงเทรา	7	2.19
อุทัยธานี	7	2.19
สุโขทัย	7	2.19
เพชรบุรี	7	2.19
นครศรีธรรมราช	7	2.19

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ในปี 2549 ได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มากที่สุด ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 11.56 รองลงมาได้แก่ จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 9.38 จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 8.13 จังหวัดกาญจนบุรี ร้อยละ 8.13 จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 6.88 จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 5.31 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 5.00 จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 4.38 จังหวัดระยอง ร้อยละ 4.06 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ 3.13 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 2.81

จังหวัดสระบุรี ร้อยละ 2.50 จังหวัดชุมพร ร้อยละ 2.50 จังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 2.19 จังหวัด
อุทัยธานี ร้อยละ 2.19 จังหวัดสุโขทัย ร้อยละ 2.19 จังหวัดเพชรบุรี ร้อยละ 2.19 และจังหวัด
นครศรีธรรมราช ร้อยละ 2.19

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ชลบุรี	22	12.94
เชียงใหม่	21	12.35
นนทบุรี	20	11.77
พระนครศรีอยุธยา	19	11.18
จันทบุรี	11	6.47
นครปฐม	10	5.88
เพชรบุรี	9	5.30
กาญจนบุรี	9	5.30
ปทุมธานี	8	4.70
ระยอง	8	4.70
ชุมพร	8	4.70
ขอนแก่น	7	4.12
แม่ฮ่องสอน	6	3.53
สุพรรณบุรี	6	3.53
ภูเก็ต	6	3.53

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ในปี 2549 ได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย มากที่สุด ที่จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 6.88 รองลงมาได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 6.56 จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 6.25 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 5.94 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 3.44 จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 3.13 จังหวัดเพชรบุรี ร้อยละ 2.81 จังหวัดกาญจนบุรี ร้อยละ 2.81 จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 2.50 จังหวัดระยอง ร้อยละ 2.50 จังหวัดชุมพร ร้อยละ 2.50 จังหวัดขอนแก่น ร้อยละ 2.19 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร้อยละ 1.88 จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 1.88 และจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 1.88

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดที่ไปท่องเที่ยว
เชิงเกษตรกรรม

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เชียงใหม่	7	2.19
แม่ฮ่องสอน	3	0.94
ตาก	3	0.94
ชลบุรี	3	0.94
ปทุมธานี	2	0.63
พระนครศรีอยุธยา	2	0.63
จันทบุรี	2	0.63
สระแก้ว	2	0.63
นครราชสีมา	2	0.63
อุทัยธานี	2	0.63
กาญจนบุรี	2	0.63
พังงา	2	0.63

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ในปี 2549 ได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว
เชิงเกษตรกรรม มากที่สุด ที่จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 2.19 รองลงมาได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ร้อยละ 0.94 จังหวัดตาก ร้อยละ 0.94 จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 0.94 จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 0.63
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 0.63 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 0.63 จังหวัดสระแก้ว ร้อยละ 0.63
จังหวัดนครราชสีมา ร้อยละ 0.63 จังหวัดอุทัยธานี ร้อยละ 0.63 จังหวัดกาญจนบุรี ร้อยละ 0.63
จังหวัดพังงา ร้อยละ 0.63

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม

การกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม	จำนวน	ร้อยละ
กลับไป	161	50.31
ไม่กลับไป	13	4.06
ไม่แน่นอน/ไม่ทราบ	146	45.63
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ได้กลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม ร้อยละ 50.3 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่นอน/ไม่ทราบ ร้อยละ 45.63 และ ไม่กลับไป ร้อยละ 4.06

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่เดิม

เหตุผลที่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่เดิม	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่	35	21.74
ความมีน้ำใจไมตรีของคนในท้องถิ่น	61	37.89
มีธรรมชาติที่สวยงาม	118	73.29
ร่วมกับชุมชนทำกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรม	36	22.36
การคมนาคมสะดวก	68	42.24
มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	23	14.29
ค่าใช้จ่ายไม่แพง	29	18.01

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 161 ราย

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่เดิม เพราะ มีธรรมชาติที่สวยงาม ร้อยละ 73.29 รองลงมาได้แก่ การคมนาคมสะดวก ร้อยละ 42.24 ความมีน้ำใจไมตรีของคนในท้องถิ่น ร้อยละ 37.89 ร่วมกับชุมชนทำกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรม ร้อยละ 22.36 การเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ร้อยละ 21.74 ค่าใช้จ่ายไม่แพง ร้อยละ 18.01 และมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ร้อยละ 14.29

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว

พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
รถไฟ	3	0.94
รถโดยสารสาธารณะ	88	27.50
รถเช่า	58	18.12
รถส่วนตัว	158	49.38
เครื่องบิน	13	4.06
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว มากที่สุดได้แก่ รถส่วนตัว ร้อยละ 49.38 รองลงมาได้แก่ รถโดยสารสาธารณะ ร้อยละ 27.50 รถเช่า ร้อยละ 18.12 เครื่องบิน ร้อยละ 4.06 และรถไฟ ร้อยละ 0.94

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เอกเทศ (Bag Pack)	12	3.75
ครอบครัว	162	50.62
ท่องเที่ยวกับทัวร์	15	4.69
กลุ่มเพื่อน	131	40.94
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยวกับครอบครัว ร้อยละ 50.62 รองลงมาได้แก่ กลุ่มเพื่อน ร้อยละ 40.94 ท่องเที่ยวกับทัวร์ ร้อยละ 4.69 และเอกเทศ (Bag Pack) ร้อยละ 3.75

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้บริการการ
ท่องเที่ยว

การใช้บริการการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
บริษัทนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร	33	10.31
บริษัทนำเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี	12	3.75
บริษัทนำเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว	26	8.13
เพื่อน/คนรู้จัก	100	31.25
บริการตนเอง/ครอบครัว	149	46.56
รวม	320	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีการใช้บริการการท่องเที่ยว มากที่สุดได้แก่
บริการตนเอง/ครอบครัว ร้อยละ 46.56 รองลงมาได้แก่ เพื่อน/คนรู้จัก ร้อยละ 31.25 บริษัท
นำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 10.31 บริษัทนำเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 8.13 และ
บริษัทนำเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 3.75

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเวลาเฉลี่ยในการท่องเที่ยว

เวลาเฉลี่ยในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	74	23.12
2 วัน	68	21.25
3 วัน	119	37.19
ตั้งแต่ 4 วันขึ้นไป	59	18.44
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้เวลาเฉลี่ยในการท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่
3 วัน ร้อยละ 37.19 รองลงมาได้แก่ 1 วัน ร้อยละ 23.12 2 วัน ร้อยละ 21.25 และตั้งแต่ 4 วัน
ขึ้นไป ร้อยละ 18.44

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานที่พักค้างคืน

สถานที่พักค้างคืน	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	103	41.87
บังกะโล/รีสอร์ท	111	45.12
วัด	2	0.81
บ้านญาติ/เพื่อน	90	36.59
โฮมสเตย์	6	2.44

* ตอบให้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 246 ราย

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานที่พักค้างคืนมากที่สุด ได้แก่ บังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 45.12 รองลงมาได้แก่ โรงแรม ร้อยละ 41.87 บ้านญาติ/เพื่อน ร้อยละ 36.59 โฮมสเตย์ ร้อยละ 2.44 และวัด ร้อยละ 0.81

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเดือนที่ใช้เดินทาง

ช่วงเดือนที่ใช้เดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
มี.ค. – มิ.ย. (ฤดูร้อน)	191	59.69
ก.ค. – ต.ค. (ฤดูฝน)	30	9.38
พ.ย. – ก.พ. (ฤดูหนาว)	122	38.13

* ตอบให้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีช่วงเดือนที่ใช้เดินทางในเดือน มีนาคม – มิถุนายน (ฤดูร้อน) ร้อยละ 59.69 รองลงมาได้แก่ เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ (ฤดูหนาว) ร้อยละ 38.13 และ เดือนกรกฎาคม – ตุลาคม (ฤดูฝน) ร้อยละ 9.38

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าที่พัก

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	135	42.19
1,001 – 4,000 บาท	128	40.00
4,001 – 7,000 บาท	45	14.06
7,001 – 10,000 บาท	10	3.13
เกิน 10,000 บาท	2	0.62
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าที่พักมากที่สุด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 42.19 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่าย 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 40.00 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 14.06 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 3.13 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.62

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าอาหาร-เครื่องดื่ม

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	93	29.06
1,001 – 4,000 บาท	163	50.94
4,001 – 7,000 บาท	52	16.25
7,001 – 10,000 บาท	7	2.19
เกิน 10,000 บาท	5	1.56
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภท ค่าอาหาร-เครื่องดื่ม ระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 50.94 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 29.06 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 16.25 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 2.19 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 1.56

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าพาหนะ

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	97	30.31
1,001 – 4,000 บาท	137	42.81
4,001 – 7,000 บาท	69	21.56
7,001 – 10,000 บาท	12	3.76
เกิน 10,000 บาท	5	1.56
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าพาหนะมากที่สุดได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 42.81 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่าย ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 30.31 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 21.56 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 3.76 และเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 1.56

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าซื้อของฝาก

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าซื้อของฝาก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	145	45.31
1,001 – 4,000 บาท	148	46.25
4,001 – 7,000 บาท	26	8.13
7,001 – 10,000 บาท	1	0.31
เกิน 10,000 บาท	0	0.00
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าซื้อของฝากมากที่สุด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 46.25 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่าย ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 45.31 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 8.13 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 0.31

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าบริการนำเที่ยว

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	199	62.19
1,001 – 4,000 บาท	90	28.12
4,001 – 7,000 บาท	28	8.75
7,001 – 10,000 บาท	3	0.94
เกิน 10,000 บาท	0	0.00
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าบริการนำเที่ยว ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 62.19 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 28.12 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 8.75 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 0.94

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ค่าใช้จ่ายประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1,000 บาท	214	66.88
1,001 – 4,000 บาท	82	25.63
4,001 – 7,000 บาท	21	6.56
7,001 – 10,000 บาท	2	0.62
เกิน 10,000 บาท	1	0.31
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 66.88 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท ร้อยละ 25.63 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 6.56 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 0.62 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.31

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าที่พัก

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทที่พัก					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4000	4,001-7000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	99 (51.56)	79 (41.15)	12 (6.25)	1 (0.52)	1 (0.52)	192 (100.00)
20,001-40,000 บาท	30 (29.41)	38 (37.26)	26 (25.49)	7 (6.86)	1 (0.98)	102 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	6 (23.08)	11 (42.31)	7 (26.92)	2 (7.69)	0 (0.00)	26 (100.00)

จากตารางที่ 30 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 51.56 รองลงมาได้แก่ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,000– 4,000 บาท ร้อยละ 41.15 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 6.25 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 0.52 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.52

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 37.26 รองลงมาได้แก่ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 29.41 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 25.49 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 6.86 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.98

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 42.31 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท ร้อยละ 26.92 ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 23.08 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001- 10,000 บาท ร้อยละ 7.69

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือนและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่ม

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่ม					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4000	4,001-7000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	72 (36.00)	107 (53.50)	16 (8.00)	2 (1.00)	3 (1.50)	200 (100.00)
20,001-40,000 บาท	18 (18.75)	45 (46.88)	29 (30.21)	3 (3.12)	1 (1.04)	96 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	3 (12.50)	11 (45.83)	7 (29.17)	2 (8.33)	1 (4.17)	24 (100.00)

จากตารางที่ 31 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่มระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 53.50 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 36.00 บาท ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 8.00 ค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 1.50 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001- 10,000 บาท ร้อยละ 1.00

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาทมีค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารและเครื่องดื่มระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001 -7,000 บาท ร้อยละ 30.21 ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 18.75 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 3.12 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 1.04

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายประเภทอาหารและเครื่องดื่มระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 45.83 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 29.17 ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 12.50 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 8.33 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 4.17

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าพาหนะ

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะ					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4,000	4,001-7,000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	78 (39.00)	89 (44.50)	28 (14.00)	3 (1.50)	2 (1.00)	200 (100.00)
20,001-40,000 บาท	19 (19.79)	37 (38.54)	33 (34.38)	5 (5.21)	2 (2.08)	96 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	0 (0.00)	11 (45.83)	8 (33.33)	4 (16.67)	1 (4.17)	24 (100.00)

จากตารางที่ 32 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 44.50 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 39.00 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 14.00 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 1.50 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 1.00

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 38.53 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 34.38 ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 19.79 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 5.21 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 2.08

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 45.83 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 33.33 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 16.67 และค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 4.17

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าซื้อของฝาก

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทค่าซื้อของฝาก					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4,000	4,001-7,000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	109 (53.96)	82 (40.59)	10 (4.95)	1 (0.50)	0 (0.00)	202 (100.00)
20,001-40,000 บาท	29 (30.85)	51 (54.26)	14 (14.89)	0 (0.00)	0 (0.00)	94 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	7 (29.17)	15 (62.50)	2 (8.33)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (100.00)

จากตารางที่ 33 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าซื้อของฝากไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 53.96 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 40.59 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 4.95 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 0.50

ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ระดับปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าซื้อของฝากระหว่าง 1,001-4,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 54.26 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 30.85 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 14.89

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าซื้อของฝากตั้งแต่ 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 29.17 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 8.33

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าบริการท่องเที่ยว

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการท่องเที่ยว					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4,000	4,001-7,000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	132 (69.84)	49 (25.93)	8 (11.23)	0 (0.00)	0 (0.00)	189 (100.00)
20,001-40,000 บาท	54 (51.92)	33 (31.74)	15 (14.42)	2 (1.92)	0 (0.00)	104 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	13 (48.15)	8 (26.63)	5 (18.52)	1 (3.70)	0 (0.00)	27 (100.00)

จากตารางที่ 34 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการนำเที่ยวไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 69.84 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001- 4,000 บาท ร้อยละ 25.93 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001- 7,000 บาท ร้อยละ 4.23

ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ระดับปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการนำเที่ยวไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 51.92 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 31.74 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 14.42 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 1.92

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการนำเที่ยวไม่เกิน 1,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 48.15 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 29.63 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 18.52 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 3.70

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ที่ได้รับทั้งหมด ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

รายได้	ค่าใช้จ่ายประเภทที่พัก					รวม
	ไม่เกิน 1,000	1,001-4000	4,001-7000	7,001-10,000	เกิน 10,000	
ไม่เกิน 20,000 บาท	154 (74.40)	46 (22.22)	6 (2.90)	0 (0.00)	1 (0.48)	207 (100.00)
20,001-40,000 บาท	50 (53.19)	30 (31.91)	12 (12.77)	2 (2.13)	0 (0.00)	94 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป	10 (52.63)	6 (31.58)	3 (15.79)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (100.00)

จากตารางที่ 35 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้น้อยไม่เกิน 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 74.40 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 22.22 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 2.90 ค่าใช้จ่ายเกิน 10,000 บาท ร้อยละ 0.48

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ 20,001-40,000 บาท ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 53.19 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-7,000 บาท ร้อยละ 12.77 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 7,001- 10,000 บาท ร้อยละ 2.13

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับรายได้สูงตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 52.63 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 1,001-4,000 บาท ร้อยละ 31.58 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-7,000 บาท ร้อยละ 15.79

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาคที่มีความสนใจ
เดินทางไปท่องเที่ยว

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
เหนือ	97	30.31
ใต้	75	23.44
ตะวันออก	68	21.25
กลาง	47	14.69
ตะวันออกเฉียงเหนือ	33	10.31
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยว
มากที่สุดได้แก่ ภาคเหนือ ร้อยละ 30.31 รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ ร้อยละ 23.44 ภาคตะวันออก
ร้อยละ 21.25 ภาคกลาง ร้อยละ 14.69 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.31

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคเหนือที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว

ภาคเหนือ/จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เชียงใหม่	44	45.36
เชียงราย	17	17.53
แม่ฮ่องสอน	15	15.47
ลำปาง	5	5.16
แพร่	3	3.09
พะเยา	3	3.09
เพชรบูรณ์	3	3.09
ลำพูน	2	2.06
ตาก	2	2.06
สุโขทัย	2	2.06
พิษณุโลก	1	1.03
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคเหนือ มากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 45.36 รองลงมาได้แก่ จังหวัดเชียงราย ร้อยละ 17.53 จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร้อยละ 15.47 จังหวัดลำปาง ร้อยละ 5.16 จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดเพชรบูรณ์ ร้อยละ 3.09 จังหวัดลำพูน จังหวัดตาก จังหวัดสุโขทัย ร้อยละ 2.06 และจังหวัดพิษณุโลก ร้อยละ 1.03

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคใต้ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว

ภาคใต้/จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ภูเก็ต	22	29.33
กระบี่	19	25.33
สงขลา	10	13.33
พังงา	9	12.00
ชุมพร	4	5.33
ตรัง	4	5.33
สุราษฎร์ธานี	3	4.00
นครศรีธรรมราช	2	2.69
ระนอง	1	1.33
สตูล	1	1.33
รวม	75	100.00

จากตารางที่ 38 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคใต้ มากที่สุดได้แก่ จังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 29.33 รองลงมาได้แก่ จังหวัดกระบี่ ร้อยละ 25.33 จังหวัดสงขลา ร้อยละ 13.33 จังหวัดพังงา ร้อยละ 12.00 จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง ร้อยละ 5.33 จังหวัด สุราษฎร์ธานี ร้อยละ 4.00 จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 2.69 และจังหวัดระนอง จังหวัดสตูล ร้อยละ 1.33

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคตะวันออก ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว

ภาคตะวันออก/จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ตราด	25	36.77
ชลบุรี	20	29.41
ระยอง	16	23.53
ฉะเชิงเทรา	3	4.41
จันทบุรี	2	2.94
ปราจีนบุรี	1	1.47
นครนายก	1	1.47
รวม	68	100.00

จากตารางที่ 39 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออก มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดตราด ร้อยละ 36.77 รองลงมาได้แก่ จังหวัดชลบุรี ร้อยละ 29.41 จังหวัดระยอง ร้อยละ 23.53 จังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 4.41 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 2.94 และ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดนครนายก ร้อยละ 1.47

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคกลางที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว

ภาคกลาง/จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พระนครศรีอยุธยา	14	29.79
ประจวบคีรีขันธ์	7	14.90
เพชรบุรี	6	12.77
กาญจนบุรี	5	10.64
สมุทรปราการ	3	6.38
สุพรรณบุรี	2	4.25
นครปฐม	2	4.25
สมุทรสงคราม	2	4.25
สระบุรี	2	4.25
นนทบุรี	1	2.13
ลพบุรี	1	2.13
สิงห์บุรี	1	2.13
สมุทรสาคร	1	2.13
รวม	47	100.00

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคกลางมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 29.79 รองลงมาได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ 14.90 จังหวัดเพชรบุรี ร้อยละ 12.77 จังหวัดกาญจนบุรี ร้อยละ 10.64 จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 6.38 จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสระบุรี ร้อยละ 4.25 และจังหวัดนนทบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 2.13

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
นครราชสีมา	6	18.18
บุรีรัมย์	5	15.15
เลย	5	15.15
หนองคาย	4	12.13
ขอนแก่น	3	9.09
มุกดาหาร	3	9.09
สุรินทร์	2	6.06
นครพนม	2	6.06
อุบลราชธานี	1	3.03
หนองบัวลำภู	1	3.03
อุดรธานี	1	3.03
รวม	33	100.00

จากตารางที่ 41 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงตามลำดับ มากที่สุดได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ร้อยละ 18.18 รองลงมาได้แก่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดเลย ร้อยละ 15.15 จังหวัดหนองคาย ร้อยละ 12.13 จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมุกดาหาร ร้อยละ 9.09 จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดนครพนม ร้อยละ 6.6 และจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี ร้อยละ 3.03

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทสถานที่ท่องเที่ยว ที่อยากไปท่องเที่ยว

ประเภทสถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
หาดทราย-ชายทะเล	142	44.37
ภูเขา	53	16.56
น้ำตก	22	6.88
เมืองและชุมชน	7	2.19
ศาสนสถาน/โบราณสถาน	45	14.06
เทศกาล และงานประเพณี	51	15.94
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อยากไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว มากที่สุด ได้แก่ หาดทราย-ชายทะเล ร้อยละ 44.37 รองลงมาได้แก่ ภูเขา ร้อยละ 16.56 เทศกาลและงานประเพณี ร้อยละ 15.94 ศาสนสถาน/โบราณสถาน ร้อยละ 14.06 น้ำตก ร้อยละ 6.88 และเมืองและชุมชน ร้อยละ 2.19

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว (ตารางที่ 43-50)

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว

ปัญหาที่พบ	จำนวน	ร้อยละ
ที่พัก	150	46.88
อาหารและเครื่องดื่ม	162	50.63
พาหนะในท้องถิ่น	135	42.19
สินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก)	191	59.69
ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว	161	50.31
การต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว	101	31.56
แหล่งท่องเที่ยว	178	55.63

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 320 ราย

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) ร้อยละ 59.69 รองลงมาได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 55.63 อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 50.63 ความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 50.31 ที่พัก ร้อยละ 46.88 พาหนะในท้องถิ่น ร้อยละ 42.19 และการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 31.56

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับที่พัก

ปัญหาที่พ้ก	จำนวน	ร้อยละ
การบริการไม่ดี	16	10.67
พนักงานไม่ค้ยต้อนรับ	16	10.67
ไม่ค้ยสะดวกสบาย	32	21.33
ที่พ้กราคาแพง	88	58.67
ไม่สะอาดและเรียบร้ย	25	16.67
บริเวณที่พ้กไม่มีความปลอดภัย	25	16.67

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 150 ราย

จากตารางที่ 44 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาที่พ้กจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.88 และไม่มีปัญหาที่พ้ก จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.12

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีปัญหาที่พ้กราคาแพง ร้อยละ 58.67 รองลงมาได้แก่ ไม่ค้ยสะดวกสบาย ร้อยละ 21.33 ไม่สะอาดและเรียบร้ย ร้อยละ 16.67 บริเวณที่พ้กไม่มีความปลอดภัย ร้อยละ 16.67 การบริการไม่ดี ร้อยละ 10.67 และพนักงานไม่ค้ยต้อนรับ ร้อยละ 10.67

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

ปัญหาอาหารและเครื่องดื่ม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สะอาดและปลอดภัย	21	12.96
ราคาไม่ยุติธรรม	97	59.88
รสชาติไม่อร่อย	52	32.10
ไม่มีให้เลือกหลายชนิด	35	21.60
คนขายอาหารแต่งตัวไม่สะอาด	14	8.64
สถานที่ไม่สะอาด	11	6.79

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 162 ราย

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.62 และไม่มีปัญหาอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.38

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีปัญหาอาหารและเครื่องดื่ม ราคาไม่ยุติธรรม ร้อยละ 59.88 รองลงมาได้แก่ รสชาติไม่อร่อย ร้อยละ 32.10 ไม่มีให้เลือก หลากหลายชนิด ร้อยละ 21.60 ไม่สะอาดและปลอดภัย ร้อยละ 12.96 คน ขายอาหารแต่งตัวไม่สะอาด ร้อยละ 8.64 และสถานที่ไม่สะอาด ร้อยละ 6.79

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับพาหนะในท้องถิ่น

ปัญหาพาหนะในท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	25	18.52
มารยาทของพนักงานไม่เหมาะสม	18	13.33
มีน้อยเกินไป	58	42.96
ต้องต่อรถหลายสายจึงจะถึงแหล่งท่องเที่ยว	25	18.52
ค่าโดยสารราคาแพง	57	42.22
รถโดยสารสกปรก/สภาพรถไม่ปลอดภัย	5	3.70

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 135 ราย

จากตารางที่ 46 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาพาหนะในท้องถิ่น จำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.19 และไม่มีปัญหาพาหนะในท้องถิ่น จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.81

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีปัญหาพาหนะในท้องถิ่นมีน้อยเกินไป ร้อยละ 42.96 รองลงมาได้แก่ ค่าโดยสารราคาแพง ร้อยละ 42.22 ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องต่อรถหลายสายจึงจะถึงแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 18.52 มารยาทของพนักงานไม่เหมาะสม ร้อยละ 13.33 และรถโดยสารสกปรก/สภาพรถไม่ปลอดภัย ร้อยละ 3.70

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับสินค้าพื้นเมือง(สินค้าที่ระลึก)

ปัญหาสินค้าพื้นเมือง(สินค้าที่ระลึก)	จำนวน	ร้อยละ
ราคาแพง	93	29.66
มีไม่หลากหลายชนิด	74	23.13
สินค้าไม่แตกต่างจากที่อื่น	45	14.06
ไม่เหมาะที่จะเป็นของฝาก	17	5.31
นำสินค้าเก่า/หมดอายุมาจำหน่าย	16	5.00
ไม่มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสินค้า	24	7.50

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 191 ราย

จากตารางที่ 47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) จำนวน 191 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.69 และไม่มีปัญหาสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.31

ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) มากที่สุดได้แก่ ราคาแพง ร้อยละ 48.69 รองลงมาได้แก่ มีไม่หลากหลายชนิด ร้อยละ 38.74 สินค้าไม่แตกต่างจากที่อื่น ร้อยละ 23.56 ไม่มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสินค้า ร้อยละ 12.57 ไม่เหมาะที่จะเป็นของฝาก ร้อยละ 8.90 และนำสินค้าเก่า/หมดอายุมาจำหน่าย ร้อยละ 8.38

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว

ปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการข้อมูล	25	15.53
ไม่มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย	52	32.30
ไม่มีระบบรักษาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	43	26.71
ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	32	19.88
มีโจรผู้ร้ายในสถานที่ท่องเที่ยว	27	16.77
ไม่มีป้ายบอกทาง	54	33.54

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 161 ราย

จากตารางที่ 48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.31 และไม่มีปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยว จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.69

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว มากที่สุดได้แก่ ไม่มีป้ายบอกทาง ร้อยละ 33.54 รองลงมาได้แก่ ไม่มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย ร้อยละ 33.30 ไม่มีระบบรักษาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 26.71 ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ร้อยละ 19.88 มีโจรผู้ร้ายในสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 16.77 และอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการข้อมูล ร้อยละ 15.53

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว

ปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ประชาชนในท้องถิ่นไม่เปิดใจรับนักท่องเที่ยว	18	17.82
ประชาชนในท้องถิ่นไม่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรมในท้องถิ่น	48	47.52
ไม่มีมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น	29	28.71
ประชาชนในท้องถิ่นไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยว	33	32.67
มัคคุเทศก์ขาดความรู้	13	12.87
การสื่อสารไม่ค่อยรู้เรื่อง	13	12.87

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 101 ราย

จากตารางที่ 49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.56 และไม่มีปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.44

ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว มากที่สุดได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นไม่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรมในท้องถิ่น ร้อยละ 47.52 รองลงมาได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 32.67 ไม่มีมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น 28.71 ประชาชนในท้องถิ่นไม่เปิดใจรับนักท่องเที่ยว ร้อยละ 17.82 มัคคุเทศก์ ขาดความรู้ ร้อยละ 12.87 และการสื่อสารไม่ค่อยรู้เรื่อง ร้อยละ 12.87

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

ปัญหาแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เสื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา	90	50.56
ไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา	64	35.96
สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ	55	30.90
การคมนาคมไม่สะดวก	32	17.98
ไม่มีความสะอาด	32	17.98
ร้านค้า สิ่งก่อสร้าง ขาดการจัดระเบียบ	49	27.53
ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแหล่งท่องเที่ยว	38	21.35
ไม่มีป้ายบอกทาง/ป้ายไม่ชัดเจน	14	7.87

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 178 ราย

จากตารางที่ 50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.62 และไม่มีปัญหาแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.38

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีปัญหาแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา ร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ ไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา ร้อยละ 35.96 สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ ร้อยละ 30.90 ร้านค้า สิ่งก่อสร้าง ขาดการจัดระเบียบ ร้อยละ 27.53 ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 21.35 การคมนาคมไม่สะดวก ร้อยละ 17.98 ไม่มีความสะอาด ร้อยละ 17.98 และไม่มีป้ายบอกทาง/ป้ายไม่ชัดเจน ร้อยละ 7.87

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรมของประชาชนจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในประเทศ ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนจังหวัดนนทบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยไปท่องเที่ยวภายในประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ. 2549 จำนวน 320 คน ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ 3 ส่วน ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ลักษณะสถานภาพการทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน และรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

ในปี 2549 พฤติกรรมของประชาชนจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในประเทศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเดินทางไปท่องเที่ยว 1 ครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์ ในการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจาก เพื่อน/คนรู้จัก และเมื่อได้ทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเภทหรือรูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจจังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี เชียงใหม่ และระยอง จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน 3 อันดับแรก คือ พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี และนนทบุรี จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย 3 อันดับแรก คือ ชลบุรี เชียงใหม่ และนนทบุรี จังหวัดที่ไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม 3 อันดับแรก คือ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และเชียงราย ซึ่งผู้ไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม มีเหตุผลที่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม คือ มีธรรมชาติที่สวยงาม ส่วนการใช้พาหนะในการเดินทางท่องเที่ยว คือ รถส่วนตัว ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวแบบครอบครัว ผู้เดินทางไปท่องเที่ยวใช้บริการตนเอง/ครอบครัวในการเดินทางไปท่องเที่ยว ใช้เวลาท่องเที่ยว

3 วัน และสถานที่พักค้างคืนได้แก่ บังกะโล/รีสอร์ท ช่วงเวลาที่ใช้เดินทาง ส่วนใหญ่เดินทางในช่วงเดือนมีนาคม – มิถุนายน (ฤดูร้อน) มีค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอยู่ไม่เกิน 1,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทอาหาร-เครื่องดื่ม ค่าพาหนะ และค่าซื้อของฝาก อยู่ระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประเภทค่าบริการนำเที่ยว และค่าใช้จ่าย อื่น ๆ ไม่เกิน 1,000 บาท ส่วนจังหวัดที่มีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคต่าง ๆ 3 อันดับแรก คือ ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ภาคใต้ ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ สงขลา ภาคตะวันออก ได้แก่ ตราด ชลบุรี และระยอง ภาคกลาง ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และเลย เมื่อพูดถึงผู้เดินทางท่องเที่ยวมีความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวในภาคเหนือ แต่ประเภทสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากไปท่องเที่ยว คือ หาดทราย-ชายทะเล

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว

ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ราคาแพง รองลงมาได้แก่ ไม่ค่อยสะดวกสบาย ไม่สะอาดและเรียกร้อย บริเวณที่พักไม่มีความปลอดภัย และการบริการไม่ดี

ปัญหาอาหารและเครื่องดื่ม ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ราคาไม่ยุติธรรม รองลงมาได้แก่ รสชาติไม่อร่อย ไม่มีให้เลือกหลากหลายชนิด ไม่สะอาดและปลอดภัย คนขายแต่งตัวไม่สะอาด และสถานที่ไม่สะอาด

ปัญหาพาหนะในท้องถิ่น ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ มีน้อยเกินไป รองลงมาได้แก่ ค่าโดยสารแพง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องต่อรถหลายสายจึงจะถึงแหล่งท่องเที่ยว มารยาทของพนักงานไม่เหมาะสม และรถโดยสารสกปรก/สภาพรถไม่ปลอดภัย

ปัญหาสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ราคาแพง รองลงมาได้แก่ มีไม่หลากหลายชนิด สินค้าไม่แตกต่างจากที่อื่น ไม่มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน สินค้าไม่เหมาะสมที่จะเป็นของฝาก และนำสินค้าเก่า/หมดอายุมาจำหน่าย

ปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ไม่มีป้ายบอกทาง รองลงมาได้แก่ ไม่มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย ไม่มีระบบรักษาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีโจรผู้ร้ายในสถานที่ท่องเที่ยว และอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการชำรุด

ปัญหาการต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นไม่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรมในท้องถิ่น รองลงมาได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยว ไม่มีมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นไม่เปิดใจรับนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ขาดความรู้ และการสื่อสารไม่คล่องเรื่อง

ปัญหาแหล่งท่องเที่ยว ที่พบมากที่สุด ได้แก่ เลื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา รองลงมาได้แก่ ไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ ร้านค้า สิ่งก่อสร้าง ขาดการจัดระเบียบ ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม ไม่สะดวก ไม่มีความสะอาด และไม่มีป้ายบอกทาง/ป้ายไม่ชัดเจน

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของ ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ใช้แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวและแรงจูงใจที่ก่อให้เกิด พฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว และแนวคิดด้านการตลาดท่องเที่ยวมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ในส่วนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวตามแนวความคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542) ที่กล่าวว่า เป็นการศึกษาเพื่อทราบความต้องการความจำเป็นของผู้บริโภคที่เป็นตลาด เป้าหมาย นั่นคือ การศึกษาว่าประชาชนในจังหวัดนนทบุรีมีพฤติกรรมในการท่องเที่ยว ภายในประเทศเกี่ยวกับการเดินทางไปกับครอบครัว มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อ พักผ่อน ใช้รถส่วนตัวในการเดินทางเวลาเฉลี่ยในการท่องเที่ยว 3 วัน มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 1,001 – 4,000 บาท พักบังกะโล/รีสอร์ท เดินทางในช่วงเดือนมีนาคม ถึง มิถุนายน (ฤดูร้อน) ซึ่งการเดินทางไปกับทัวร์ 22 % โดยชอบสถานที่ท่องเที่ยวประเภทหาดทราย-ชายทะเล มีความสนใจที่จะ เดินทางไปเที่ยวภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดสงขลา มีปัจจัยในการกลับไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวเดิม คือ มิธรรมชาติที่สวยงาม ส่วนปัญหาที่พบในเรื่องไม่มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวเลื่อมโทรม ไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา อีกทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ในแหล่ง ท่องเที่ยว เช่น ไม่มีป้ายบอกทาง และสถานที่ตั้งให้ชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยพฤติกรรม นักท่องเที่ยวของกองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2548) ที่พบว่า ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ไปกับครอบครัว มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ วันที่เดินทางท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง 3 - 4 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน เป็นเงิน 1,978 บาท เดือนที่นิยมเดินทาง คือ เดือนเมษายน ประสพการณ์

การเดินทางท่องเที่ยวไปกับทัวร์เพียง 19 % ประเภทหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมส่วนใหญ่นิยมไปทะเล จังหวัดที่อยากเดินทางไปท่องเที่ยว คือ จังหวัดที่อยู่ในภาคใต้และภาคเหนือ คือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว คือ ทิวทัศน์ที่สวยงามโดดเด่น ความปลอดภัย และการเดินทางเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว

ในส่วนแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว อันประกอบด้วย องค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ (สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ) แต่การศึกษาในครั้งนี้ ได้องค์ประกอบเพียงสองประการ คือ

1. สิ่งกระตุ้นความต้องการในการท่องเที่ยว อันได้แก่ สถานที่ที่ไปท่องเที่ยว เิงนิเวศน์ ซึ่งอยู่ใน 18 จังหวัด สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน ซึ่งอยู่ใน 18 จังหวัด สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย ซึ่งอยู่ใน 15 จังหวัด และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ซึ่งอยู่ใน 12 จังหวัด ซึ่งจังหวัดเหล่านี้มีจังหวัดที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี มีความต้องการอยากที่จะไปท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภท มี 4 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ กาญจนบุรี และจันทบุรี ความต้องการอยากที่จะไปท่องเที่ยวทั้ง 3 ประเภท มี 6 จังหวัด คือ ระยอง ชุมพร แม่ฮ่องสอน พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และเพชรบุรี ความต้องการอยากที่จะไปท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเภท มี 8 จังหวัด คือ ประจวบคีรีขันธ์ ภูเก็ต นครศรีธรรมราช สระบุรี พังงา นครปฐม อุทัยธานี และนนทบุรี สุดท้าย คือ ความต้องการอยากที่จะไปท่องเที่ยว 1 ประเภท มี 13 จังหวัด คือ กระบี่ ตรัง เชียงราย นครนายก สงขลา กรุงเทพมหานคร ฉะเชิงเทรา สุโขทัย ขอนแก่น สุพรรณบุรี ดาก สระแก้ว และนครราชสีมา สอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลธุรกิจและการพัฒนาธุรกิจบริการของจังหวัดนนทบุรี ของสถาบันภัทร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (2549) กล่าวคือ ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว สำหรับผู้ที่สนใจจะทำธุรกิจนำเที่ยวควรศึกษาข้อมูลไว้ประกอบการตัดสินใจ สถานการณ์ต่าง ๆ เริ่มคลี่คลายในทิศทางดีขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศไทยได้จัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวมั่นใจต่อความปลอดภัยในประเทศไทย รวมถึงการจัดกิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนส่งเสริมบรรยากาศการท่องเที่ยวของไทยให้คึกคัก และดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกัน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศอีกด้วย

2. สิ่งกระทบ อันได้แก่ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวได้รับทางตรงจาก โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต เป็นการเสนอข่าวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว พร้อมกับบริการอื่น ๆ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก เส้นทางในการเดินทาง เป็นต้น ส่วนที่เป็นข้อมูล ข่าวสารทางอ้อม ซึ่งให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จาก เพื่อน คนรู้จัก และสมาชิก ในครัวเรือน ที่ทราบหรือรู้ข้อมูลจากแหล่งข่าวทางตรง หรือไปสัมผัสในการท่องเที่ยวเกี่ยวกับตนเอง และได้พูดคุยกับผู้ที่จะไปท่องเที่ยวได้รับทราบ หรือรับฟังว่า แหล่งท่องเที่ยวมีอะไรบ้าง มีข้อดี ข้อเสียอะไรบ้าง เส้นทางในการเดินทางเป็นอย่างไรบ้าง ทำให้ผู้ที่จะไปท่องเที่ยวจะไปวิเคราะห์และ วางแผนในการเดินทาง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของกองวิชาการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2548) ที่พบว่า แหล่งข้อมูลที่ใช้ค้นหาออกเดินทางท่องเที่ยว ค้นจากหนังสือและนิตยสารแนะนำการท่องเที่ยว รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ เอกสาร ททท. งานนิทรรศการ การท่องเที่ยว และเอกสารหรือใบปลิวบริษัททัวร์

นอกจากนี้ เมื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ตามแนวคิดด้านการตลาดท่องเที่ยว ของรัฐเขต วิสเพ็ญ (2547) พบว่า ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีที่มีต่อการท่องเที่ยว ภายในประเทศ เมื่อพิจารณาตามด้านส่วนประสมการตลาด ดังนี้

1. องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Elements) ผลิตภัณฑ์หลัก คือ ภาคที่ อยากจะไปท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ ภาคเหนือ ประเภทสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ หาดทราย- ชายทะเล และสถานที่พักผ่อนได้แก่ บังกะโล/รีสอร์ท ส่วนผลิตภัณฑ์เสริม ได้แก่ จำนวน 1 – 2 ครั้ง ที่ไปท่องเที่ยว และการอยากกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพราะมีธรรมชาติที่สวยงาม

2. ช่องทางจำหน่ายและการตรงต่อเวลา (Place and Time) ช่องทางจำหน่าย คือ ช่วงเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งประชาชนจังหวัดนนทบุรีนิยมเดินทางในฤดูร้อน ช่วง เดือนมีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน ส่วนการตรงต่อเวลาไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

3. กระบวนการ (Process) คือ ลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่ จะไปกันแบบครอบครัว และมีส่วนหนึ่งที่ใช้บริการการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว

4. ผลผลิตและคุณภาพ (Productivity and Quality) ได้แก่ ปัญหาอาหารและ เครื่องดื่มที่ไม่สะอาดและปลอดภัย คนขายอาหารแต่งตัวไม่สะอาด สถานที่ไม่สะอาด และปัญหา พาหนะในท้องถิ่นที่มารยาทของพนักงานไม่เหมาะสม

5. คน (People) ได้แก่ ปัญหาเรื่องที่พัก ซึ่งผู้เดินทางไปท่องเที่ยวไปประสบมา ได้แก่ การบริการไม่ดี และพนักงานไม่ค่อยต้อนรับ

6. การส่งเสริมการตลาด (Promotion and Education Promotion) เป็นข้อมูลที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ได้รับจากสื่อในการค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยว มีทั้งสื่อโฆษณาและการประชาสัมพันธ์จากสื่อ Offline ที่ได้จากการศึกษา 3 อันดับ คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์/วารสารต่าง ๆ และงานนิทรรศการท่องเที่ยว พร้อมกับสื่อ Online คือ อินเทอร์เน็ต

7. ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) คือ ลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้ไปท่องเที่ยวสัมผัส คือ ปัญหาที่พบ เช่น ปัญหาเรื่องที่พักราคาแพง ควรจะมีการลดราคาที่พักเป็น Promotion ให้กับคนทั่วไปที่ไปท่องเที่ยว ปัญหาเรื่องอาหารที่มีราคาไม่ยุติธรรม โดยผู้ไปท่องเที่ยวเชื่อว่า คุณภาพอาหารและปริมาณอาหารมีราคาไม่สมน้ำสมเนื้อกัน

8. ราคา (Price and Cost) คือ รายจ่ายที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรี มีกำลัง ที่จะจ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยว ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร-เครื่องดื่ม ค่าพาหนะ ค่าซื้อของฝาก ค่าบริการนำเที่ยว และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 1,001 – 4,000 บาท

ข้อค้นพบ

ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี มีดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม จะไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เฉลี่ยปีละ 1 – 2 ครั้ง และจะใช้เวลาพักผ่อนท่องเที่ยว 3 วัน โดยการเดินทางไปกับครอบครัว และใช้พาหนะในการเดินทางด้วยรถส่วนตัว

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม จะได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจากเพื่อน/คนรู้จัก ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิทธิพลในการหาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวมากกว่างานนิทรรศการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น หรือการค้นคว้าจากหนังสือพิมพ์/วารสาร หรือ อินเทอร์เน็ต ส่วนโทรทัศน์เป็นสื่อรองลงมาที่ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม ชอบที่จะไปท่องเที่ยวจังหวัดในภาคกลาง คือ ชลบุรี กาญจนบุรี จันทบุรี และจังหวัดในภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ โดยชอบที่จะไปท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย และท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มที่จะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพราะแหล่งท่องเที่ยวเดิมมีธรรมชาติที่สวยงาม และมีการคมนาคมสะดวก

5. ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มที่จะเดินทางไปในช่วงเดือน พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ (ฤดูหนาว) ในจังหวัดทางภาคเหนือ เพราะมีธรรมชาติที่สวยงาม
6. ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในแต่ละประเภทไม่เกิน 4,000 บาท และผู้ที่มีรายได้น้อยจะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่า
7. ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เดินทางไปท่องเที่ยว มีแนวโน้มที่จะพักค้างคืนในสถานที่พักประเภทโรงแรม เพราะเป็นสถานที่เหมาะสมในด้านความสะดวก และความปลอดภัย
8. ผู้ตอบแบบสอบถาม พบปัญหาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเกี่ยวกับเรื่อง ราคาแพง ทั้งที่พัก อาหาร-เครื่องดื่ม พาหนะในท้องถิ่น และสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะต้องทำหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ควรมีการกำหนดนโยบายทั้งระดับรัฐบาลและท้องถิ่น ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดให้นักท่องเที่ยว มีความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว เช่น
 - จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลตะวันออกที่มีชื่อเสียงมาช้านาน มีเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ และเป็นแหล่งเกษตรกรรมปลูกพืชเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นที่ตั้งท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง และแหล่งอุตสาหกรรม โรงงานที่สำคัญ
 - จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดทางภาคเหนือ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นป่าเขาลำเนาไพร ถ้ำ หรือน้ำตก ยังเป็นแหล่งวัฒนธรรมของชาวเขาที่มีผู้นิยมเดินทางเข้าไปชม มีประเพณีต่าง ๆ ที่น่าสนใจ นั่นคือ งานประเพณีสงกรานต์ ซึ่งในเดือนเมษายนมีผู้คนหลั่งไหลไปเที่ยวและละเล่นงานประเพณีสงกรานต์
 - จังหวัดระยอง มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นแหล่งอาหารทะเลและผลไม้ที่น่าสนใจ เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเป็นที่ตั้งของโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลที่สำคัญ มีหาดทรายและเกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

- จังหวัดกาญจนบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางที่มีผู้คนนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว เป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ เป็นสถานที่ตั้งของสะพานข้ามแม่น้ำแคว ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของไทยในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 และมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็น ป่าเขาลำเนาไพร ถ้ำหรือน้ำตก มีแม่น้ำสำคัญสองสาย คือ แม่น้ำแควใหญ่ และแควน้อยไหลมาบรรจบรวมกันเป็นแม่น้ำแม่กลอง

1.2 ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในจังหวัด ชลบุรี เชียงใหม่ ระยอง กาญจนบุรี และเพชรบุรี เพราะนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มจะไปท่องเที่ยว จำนวน 2 ครั้ง และชอบที่จะกลับไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิม เพราะมีธรรมชาติที่สวยงาม ดังนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในจังหวัดดังกล่าว โดยการจัดหาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ไว้คอยให้บริการ ซึ่งเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกที่จะไปท่องเที่ยว และเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว

1.3 ตั้ง หรือ สนับสนุนให้มีองค์กรกลางที่จะช่วยต่อยอดด้านประชาสัมพันธ์ การตลาดท่องเที่ยว และการรับรองมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยว โดยปัญหาของนักท่องเที่ยวที่มีต่อราคาที่พัก ราคาอาหารและเครื่องดื่ม และสินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก) จึงควรมีองค์กรกลางรับรองมาตรฐานทั้งด้านราคา การบริการ และคุณภาพของสินค้า เพื่อให้เกิดความประทับใจ และพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายที่จ่ายไป

2. ข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ส่วนหนึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งนำมาสู่การจ้างงานและการสร้างอาชีพในภาคการท่องเที่ยว โดยการ

2.1 ควรพัฒนาสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน จำพวกสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ลานจอดรถ ป้ายบอกทางและป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น โดยการวางแผนงบประมาณเพื่อก่อสร้างสิ่งเหล่านี้ ให้แก่ท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

2.2 ควรปลูกจิตสำนึก ให้ประชาชนมีความรู้สึกรักและหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน และมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด โดยการเปิดการอบรม ประชุมชี้แจงให้คนในท้องถิ่นได้มีความรู้ ความเข้าใจในประโยชน์ของทรัพยากร และเรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีจิตสำนึก และบอกเล่าหรือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดให้แก่นักท่องเที่ยวได้

2.3 ควรส่งเสริมรายได้ที่ได้จากนักท่องเที่ยว ให้เป็นของคนในท้องถิ่นนั้น โดยการส่งเสริมภูมิปัญญาในการผลิตสินค้าชุมชนออกมาจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว ให้มีการพัฒนาสินค้าทั้งในรูปแบบที่มีความหลากหลายชนิดสินค้า มีความแตกต่างจากที่อื่น และราคาต้องเหมาะสมกับสินค้า โดยการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

2.4 ควรเก็บข้อมูลของผู้นำท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทั้งจำนวน และความพึงพอใจของผู้นำท่องเที่ยว โดยการนับและสัมภาษณ์เพื่อที่จะได้ทราบถึงข้อบกพร่องในการจัดการและบริหารงานของเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญในด้านความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ ควรให้ความสนใจเกี่ยวกับยานพาหนะตลอดจนสถานที่พัก จัดหาที่พักโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ควรจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ครบวงจรให้เลือกมากขึ้น ตรงกับความสนใจหรือความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เช่น การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ต้องหาสถานที่เหมาะสมต่อนักท่องเที่ยว มีการบริการด้านที่พักพร้อมอาหารและเครื่องดื่ม และต้องมีมัคคุเทศก์คอยให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรมีบริการด้านข่าวสารข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในประเทศให้แก่ผู้ใช้บริการ และควรปรับปรุงข้อมูลนำเที่ยวให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

3.2 ด้านราคา ระดับราคาไม่ควรสูงเกินไปนัก ควรจะดูราคาด้านที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม และพาหนะในท้องถิ่น ให้มีราคาที่เหมาะสม ยุติธรรม หรือมีหลายราคาให้เลือกพร้อมกับสินค้าอื่นๆ

3.3 ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรจัดให้มีสื่อประเภทต่างๆ เพื่อแนะนำรายการท่องเที่ยว และควรจัดให้มีพนักงานขายเข้าไปแนะนำกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

3.4 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ควรให้ความสะดวกรวดเร็วและติดต่อได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์หรือทางอินเทอร์เน็ต เวลาปิด-เปิดสำนักงานควรคำนึงถึงช่วงเวลาที่ใช้บริการมาติดต่อ สร้างความสะดวกให้แก่ ผู้ใช้บริการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

3.5 ด้านกระบวนการให้บริการ ควรให้บริการที่รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม การสร้างบริการที่ประทับใจแก่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อที่จะทำให้เกิดการบอกเล่าต่อไปยังบุคคลอื่น

3.6 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการควรจัดหาบุคลากรที่มีความรับผิดชอบด้านการให้บริการที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี บุคลิกท่าทางแจ่มใส และมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆเป็นอย่างดี ควรมีการอบรมพนักงานให้มีความรับผิดชอบ เข้าใจให้บริการ และมีมารยาทที่ดี ตลอดจนสามารถให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาต่างๆแก่ผู้ใช้บริการได้

3.7 ด้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ควรจัดสถานที่พักให้สะอาด มีพนักงานต้อนรับที่ให้บริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว และมีบริการครบถ้วน

ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ต้องเสนอขายสินค้า และบริการให้ครบถ้วนทั้ง 7 ด้าน ซึ่งนักท่องเที่ยวจะยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะหันมาใช้บริการของผู้ประกอบการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามารถที่จะเพิ่มกิจกรรมพิเศษที่นักท่องเที่ยวไม่เคยทำหรือเพิ่มปริมาณพิเศษเข้าไปในรายการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการความรู้ลึกแตกต่างจากการสัมผัสประสบการณ์พิเศษได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548. โครงการศึกษาวิจัยพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้มีรายได้สูง
สำหรับนักท่องเที่ยวคนไทย. [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www2.tat.or.th/tat/e-journal>
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. 2542. การวางแผนและการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- รัชเขต วิสเพ็ญ. 2547. การตลาดและการประชาสัมพันธ์สำหรับธุรกิจในอนาคตการท่องเที่ยว.
[ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา <http://www2.tat.or.th/tat/e-journal>
- สันติชัย เอื้องประสิทธิ์. 2549. การท่องเที่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย. [ระบบออนไลน์]
แหล่งที่มา <http://www2.tat.or.th/tat/e-journal>
- สถาบันกสิกรรม – ธุรกิจบัณฑิตย์. 2549. โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาฐานข้อมูลธุรกิจและการพัฒนา
ธุรกิจบริการของจังหวัดนนทบุรีสู่ความเป็นเลิศ. รายงานฉบับสมบูรณ์เสนอจังหวัด
นนทบุรี.
- สำนักงานจังหวัดนนทบุรี. 2544. คู่มือการท่องเที่ยว 3 จังหวัด. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.
- สำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี. 2549. รายงานสถิติจังหวัด พ.ศ. 2549. สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2544. รายงานการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาว
ต่างประเทศ พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร : กองคลังข้อมูลและสนเทศสถิติ สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ
- สุวีรัตน์ เตชาพิชธรรม. 2545. เอกสารประกอบการสอนวิชาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิชาการจัดการ

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา การวิจัยทางธุรกิจ
หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาพฤติกรรม
การท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี โดยคำตอบที่ได้จะใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเท่านั้น

การสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์ผู้ที่เคยท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างน้อย 1 ครั้งขึ้นไป
ในระหว่างปี 2549

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ลำดับที่แบบสอบถาม

การสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี

การท่องเที่ยวภายในประเทศ หมายถึง การท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย เป็นต้น

การสัมภาษณ์ จะสัมภาษณ์ผู้ที่เคยท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างน้อย 1 ครั้งขึ้นไป ในระหว่างปี 2549

จังหวัดนนทบุรี 1 2 อำเภอ..... ตำบล.....
 ในเขตเทศบาล เขตแจ้งนับที่..... ชุมรมอาคาร.....
 นอกเขตเทศบาล หมู่ที่..... ชื่อหมู่บ้าน.....
บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ให้กาเครื่องหมาย ลงในช่อง และบันทึกข้อความลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1.1 เพศ 1) ชาย 2) หญิง
- 1.2 อายุ 1) 15 – 29 ปี 2) 30 – 39 ปี
 3) 40 – 49 ปี 4) 50 – 59 ปี
 5) 60 ปีขึ้นไป
- 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด
- 1) ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2) มัธยมศึกษาตอนต้น
 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 4) ปวส./ปวท./อนุปริญญา
 5) ปริญญาตรี 6) สูงกว่าปริญญาตรี
 7) อื่น ๆ ระบุ.....
- 1.4 สถานภาพการทำงาน
- 1) พนักงานราชการ/ลูกจ้างรัฐบาล 2) พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
 3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 5) นายจ้าง 6) แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 7) อื่น ๆ ระบุ.....
- 1.5 รายได้ที่ได้รับทั้งหมดต่อเดือน
- 1) ไม่มีรายได้ 2) ไม่เกิน 10,000 บาท
 3) 10,001 – 20,000 บาท 4) 20,001 – 30,000 บาท
 5) 30,001 – 40,000 บาท 6) 40,001 – 50,000 บาท
 7) 50,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

2.1 ในปี 2549 ท่านไปท่องเที่ยวในประเทศไทยกี่ครั้ง

- 1) 1 ครั้ง 2) 2 ครั้ง
 3) 3 ครั้ง 4) ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป

2.2 ส่วนใหญ่ท่านมีวัตถุประสงค์อะไรในการท่องเที่ยว

- 1) สนุกสนาน/บันเทิง 2) พักผ่อน
 3) ศึกษาวัฒนธรรม 4) การกีฬา
 5) ธุรกิจ/ประชุม/สัมมนา 6) การศึกษา
 7) อื่น ๆ ระบุ.....

2.3 ท่านทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- 1) วิทยุ 2) โทรทัศน์
 3) หนังสือพิมพ์/วารสารต่าง ๆ 4) เพื่อน/คนรู้จัก
 5) งานนิทรรศการท่องเที่ยว 6) อินเทอร์เน็ต
 7) สมาชิกในครัวเรือน 8) อื่น ๆ ระบุ.....

2.4 ในปี 2549 ท่านไปท่องเที่ยวในจังหวัดใด และสถานที่ท่องเที่ยวประเภทใดบ้าง (โดยการบันทึกชื่อจังหวัดลงบนเส้นประและบันทึกตัวเลขประเภทของสถานที่ท่องเที่ยวลงใน)

ประเภทสถานที่ท่องเที่ยว

- 1) สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก เดินป่า
 2) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน โบราณสถาน
 3) สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตคนไทย
 4) สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม

- 1) จังหวัด..... สถานที่ท่องเที่ยว
 2) จังหวัด..... สถานที่ท่องเที่ยว
 3) จังหวัด..... สถานที่ท่องเที่ยว
 4) จังหวัด..... สถานที่ท่องเที่ยว

2.5 ท่านจะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเดิมหรือไม่

- 1) กลับไป 2) ไม่กลับไป (ข้ามไปถามข้อ 2.7)
 3) ไม่แน่นอน/ไม่ทราบ (ข้ามไปถามข้อ 2.7)

2.6 เหตุผลที่ท่านจะกลับไปท่องเที่ยวในสถานที่เดิม (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- 1) การเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่
 2) ความมีน้ำใจไมตรีของคนในท้องถิ่น
 3) มีธรรมชาติที่สวยงาม
 4) ร่วมกับชุมชนทำกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรม
 5) การคมนาคมสะดวก
 6) มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ
 7) ค่าใช้จ่ายไม่แพง 8) อื่น ๆ ระบุ.....

2.7 ส่วนใหญ่ ท่านใช้พาหนะใดในการเดินทางท่องเที่ยว (กรุณาตอบ 1 คำตอบ)

- 1) รถไฟ 2) รถโดยสารสาธารณะ
 3) รถเช่า 4) รถส่วนตัว
 5) เครื่องบิน 6) อื่น ๆ ระบุ.....

2.8 ท่านเดินทางไปท่องเที่ยวในลักษณะใด

- 1) เอกเทศ (Bag pack) 2) ครอบครัว
 3) ท่องเที่ยวกับทัวร์ 4) กลุ่มเพื่อน
 5) อื่น ๆ ระบุ.....

2.9 การไปท่องเที่ยวท่านใช้บริการของใคร

- 1) บริษัทนำเที่ยวในกรุงเทพมหานคร 2) บริษัทนำเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี
 3) บริษัทนำเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว 4) เพื่อน/คนรู้จัก
 5) บริการตนเอง/ครอบครัว 6) อื่น ๆ ระบุ.....

2.10 โดยเฉลี่ยแล้วท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวครั้งละกี่วัน

- 1) 1 วัน (ข้ามไปถามข้อ 2.12) 2) 2 วัน
 3) 3 วัน 4) ตั้งแต่ 4 วันขึ้นไป

2.11 ท่านพักค้างคืนในสถานที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) โรงแรม 2) บังกะโล/รีสอร์ท
 3) วัด 4) บ้านญาติ/เพื่อน
 5) โฮมสเตย์ 6) อื่น ๆ ระบุ.....

2.12 ท่านเดินทางในช่วงเดือนไหนบ้าง

- 1) มี.ค. – มิ.ย. (ฤดูร้อน) 2) ก.ค. – ต.ค. (ฤดูฝน)
 3) พ.ย. – ก.พ. (ฤดูหนาว)

2.13 ท่านมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งโดยประมาณ

ประเภทค่าใช้จ่าย	ไม่เกิน 1,000 (1)	1,001-4,000 (2)	4,001-7,000 (3)	7,001-10,000 (4)	เกิน 10,000 (5)
ที่พัก	☐	☐	☐	☐	☐
อาหาร-เครื่องดื่ม	☐	☐	☐	☐	☐
ค่าพาหนะ	☐	☐	☐	☐	☐
ค่าซื้อของฝาก	☐	☐	☐	☐	☐
ค่าบริการนำเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	☐	☐	☐	☐	☐

2.14 ในโอกาสต่อไปหากจะไปท่องเที่ยวท่านมีความสนใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด

 1) ภาคเหนือ

จังหวัด.....

 2) ภาคใต้

จังหวัด.....

 3) ภาคตะวันออก

จังหวัด.....

 4) ภาคตะวันตก

จังหวัด.....

 5) ภาคกลาง

จังหวัด.....

 6) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด.....

2.15 ท่านอยากไปท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวประเภทใดมากที่สุด

 1) หาดทราย-ชายทะเล

 2) ภูเขา

 3) น้ำตก

 4) เมืองและชุมชน

 5) ศาสนสถาน/โบราณสถาน

 6) เทศกาลและงานประเพณี

 7) อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ปัญหาที่พบในการเดินทางท่องเที่ยว (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

3.1 ที่พัก

 1) การบริการไม่ดี

 2) พนักงานไม่ค่อยต้อนรับ

 3) ไม่ค่อยสะอาดสบาย

 4) ที่พักราคาแพง

 5) ไม่สะอาดและเรียบริ้ว

 6) บริเวณที่พักไม่มีความปลอดภัย

 7) ไม่มีปัญหา

3.2 อาหารและเครื่องดื่ม

 1) ไม่สะอาด และปลอดภัย

 2) ราคาไม่ยุติธรรม

 3) รสชาติไม่อร่อย

 4) ไม่มีให้เลือกหลากหลายชนิด

 5) คนขายอาหารแต่งตัวไม่สะอาด

 6) สถานที่ไม่สะอาด

 7) ไม่มีปัญหา

3.3 พาหนะในท้องถิ่น

 1) ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

 2) มารยาทของพนักงานไม่เหมาะสม

 3) มีน้อยเกินไป

 4) ต้องต่อรถหลายสายจึงจะถึงแหล่งท่องเที่ยว

 5) ค่าโดยสารราคาแพง

 6) รถโดยสารสกปรก/สภาพรถไม่ปลอดภัย

 7) ไม่มีปัญหา

3.4 สินค้าพื้นเมือง (สินค้าที่ระลึก)

 1) ราคาแพง

 2) มีไม่หลากหลายชนิด

 3) สินค้าไม่แตกต่างจากที่อื่น

 4) ไม่เหมาะที่จะเป็นของฝาก

 5) นำสินค้าเก่า/หมดอายุมาจำหน่าย

 6) ไม่มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

 7) ไม่มีปัญหา

3.5 ความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว

- 1) อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้บริการชำรุด 2) ไม่มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัย
- 3) ไม่มีระบบรักษาทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว 4) ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- 5) มีโจรผู้ร้ายในสถานที่ท่องเที่ยว 6) ไม่มีป้ายบอกทาง
- 7) ไม่มีปัญหา

3.6 การต้อนรับของประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยวไม่ดี

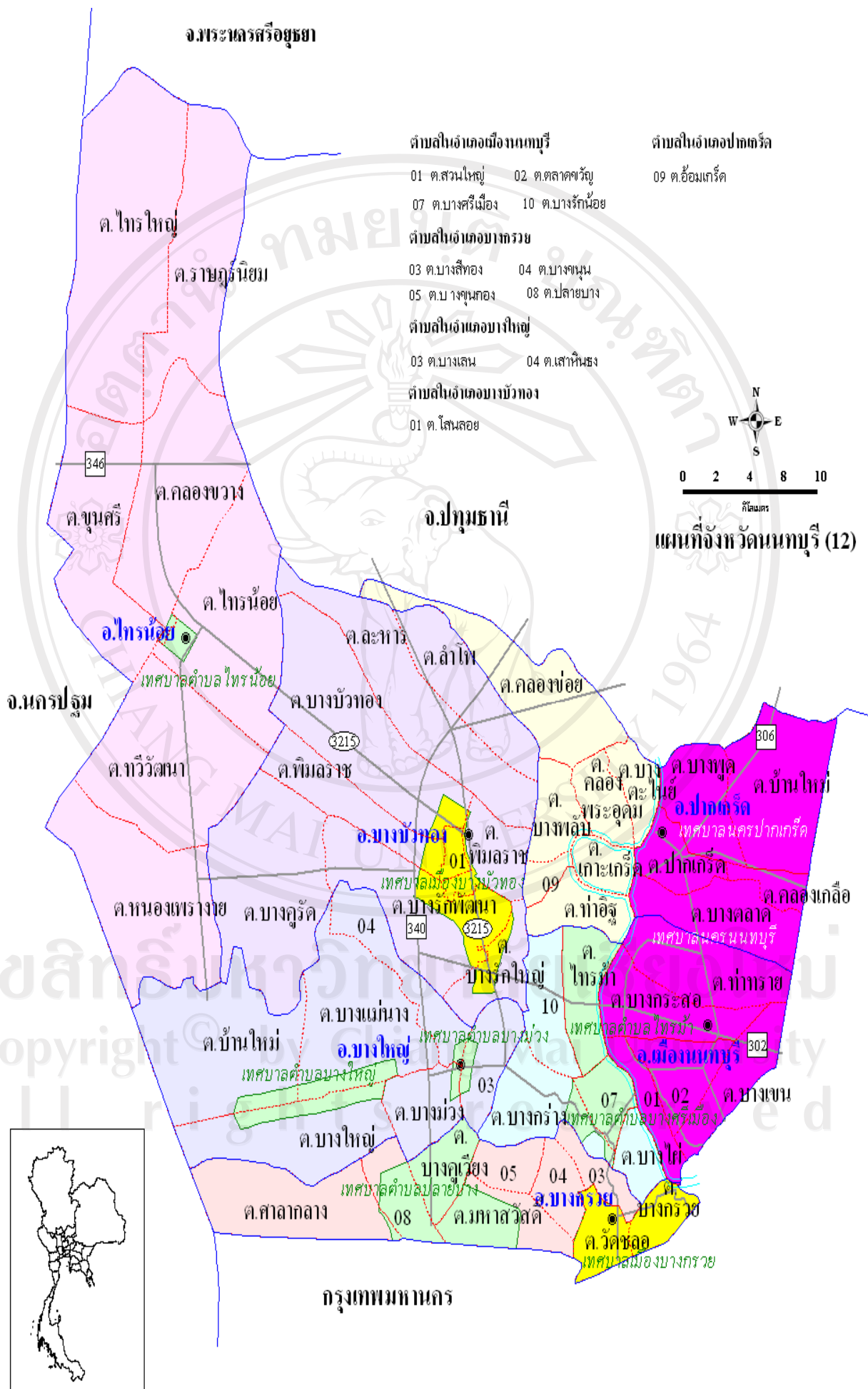
- 1) ประชาชนในท้องถิ่นไม่เปิดใจรับนักท่องเที่ยว
- 2) ประชาชนในท้องถิ่นไม่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/วัฒนธรรมในท้องถิ่น
- 3) ไม่มีมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น
- 4) ประชาชนในท้องถิ่นไม่ค่อยรู้รายละเอียดของสถานที่ท่องเที่ยว
- 5) มัคคุเทศก์ขาดความรู้
- 6) การสื่อสารไม่ค่อยรู้เรื่อง
- 7) ไม่มีปัญหา

3.7 แหล่งท่องเที่ยว

- 1) เสื่อมโทรมขาดการบำรุงรักษา
- 2) ไม่สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา
- 3) สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ
- 4) การคมนาคมไม่สะดวก
- 5) ไม่มีความสะอาด
- 6) รื้อถอนสิ่งก่อสร้าง ขาดการจัดระเบียบ
- 7) ขาดการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารในแหล่งท่องเที่ยว
- 8) ไม่มีป้ายบอกทาง/ป้ายไม่ชัดเจน
- 9) ไม่มีปัญหา

3.8 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

จังหวัดนนทบุรี

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดนนทบุรี ตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย โดยอยู่ติดกับกรุงเทพมหานครเป็นระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร และเป็นจังหวัดหนึ่งใน 5 จังหวัดปริมณฑล (นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และปทุมธานี) มีพื้นที่ประมาณ 622.303 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 388,939 ไร่ ตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่ 13 องศา 47 ลิปดา ถึงเส้นรุ้งที่ 14 องศา 04 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 100 องศา 34 ลิปดา ถึงเส้น แวงที่ 100 องศา 15 ลิปดาตะวันออก และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	➡	ติดจังหวัดปทุมธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันออก	➡	ติดกรุงเทพมหานครตั้งแต่เขตคูสิตเขตบางเขนไปจรดจังหวัดปทุมธานี
ทิศใต้	➡	ติดกรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันตก	➡	ติดจังหวัดนครปฐม

ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพทั่วไปจังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาแบ่งพื้นที่ของจังหวัดออกเป็น 2 ส่วน คือ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก พื้นที่ส่วนใหญ่จึงเป็นที่ราบลุ่มมีคลองทั้งธรรมชาติและคลองที่ขุดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเชื่อมโยงติดต่อกันเปรียบประดุจใยแมงมุมสามารถใช้เป็นที่สัญจรไปมาติดต่อกันระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และจังหวัด ทำให้มีย่านชุมชนหนาแน่นตามริมแม่น้ำเจ้าพระยา และตามริมคลองสายต่างๆ โดยทั่วไปพื้นที่ส่วนที่ห่างจากแม่น้ำเจ้าพระยาและลำคลองก็เป็นหมู่บ้านอิสระเป็นสวนและไร่นา ซึ่งมักจะมีน้ำท่วมเสมอแต่ในปัจจุบันพื้นที่ของจังหวัดในบางอำเภอซึ่งเคยเป็นส่วนผลไม้ต่างๆ และมีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานครก็ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน ที่ได้ย้ายถิ่นมาจากทุกภาคของประเทศ พื้นที่ในบางอำเภอจำเป็นที่รองรับการขยายตัวในด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจ โดยเฉพาะพื้นที่บางส่วนของอำเภอ เมืองนนทบุรี ปากเกร็ด บางกรวย บางใหญ่ และบางบัวทอง มีการจัดสรรที่ดินเพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัยและก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจขึ้นมาอย่างหนาแน่น จึงทำให้พื้นที่ที่เคยเป็นสวนและไร่นาลดจำนวนลงไปเป็นจำนวนมาก

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป มีอากาศไม่ร้อนจัด และไม่หนาวจัดเป็นแบบร้อนชื้น เช่นเดียวกับพื้นที่ในภาคกลางบางส่วน ในฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน และฤดูหนาวตั้งแต่เดือน ตุลาคมถึงเดือนมกราคม ในปี พ.ศ. 2548 ปริมาณน้ำฝนวัดได้ประมาณ 1,609.5 มิลลิเมตร และเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือ เดือน พฤษภาคม

ปริมาณน้ำฝน 304.0 มิลลิเมตร รองลงมาคือเดือนกันยายน ปริมาณน้ำฝน 290.4 มิลลิเมตร และเดือนเมษายนปริมาณน้ำฝน 240.6 มิลลิเมตร โดยมีจำนวนวันที่ฝนตกทั้งสิ้น 124 วัน

การปกครองและประชากร

ในปี พ.ศ.2548 จังหวัดนนทบุรีแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 6 อำเภอ 52 ตำบล 301 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอดังนี้ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย อำเภอปากเกร็ด

การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร 2 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 6 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 36 แห่ง

จากสถิติกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2548 จังหวัดนนทบุรีมีประชากรทั้งสิ้น 972,280 คน เป็นชาย 462,010 คน เป็นหญิง 510,270 คน จำนวนประชากรชายคิดเป็น ร้อยละ 47.5 และประชากรหญิงคิดเป็นร้อยละ 52.5 ของประชากรทั้งหมด ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ 61.3 ส่วนที่เหลือร้อยละ 38.7 อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 1,562.39 คนต่อตารางกิโลเมตร

ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ และสภาพทางเศรษฐกิจ

จังหวัดนนทบุรี มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยสามารถแบ่งประเภทของดินได้เป็น 7 กลุ่ม

1. ดินชุดบางกอก อยู่ในพื้นที่ของอำเภอบางใหญ่ บางกรวย เมืองนนทบุรี และอำเภอปากเกร็ด
2. ดินชุดบางเขน อยู่ในพื้นที่อำเภอไทรน้อย บางใหญ่ บางกรวย เมืองนนทบุรี และอำเภอ ปากเกร็ด
3. ดินชุดธนบุรี อยู่ในพื้นที่อำเภอบางบัวทอง บางใหญ่ บางกรวย เมืองนนทบุรี และอำเภอปากเกร็ด
4. ดินชุดเสนา อยู่ในพื้นที่อำเภอไทรน้อย และอำเภอปากเกร็ด
5. ดินชุดองครักษ์ อยู่ในพื้นที่ไทรน้อย และอำเภอปากเกร็ด
6. ดินชุดรังสิต อยู่ในพื้นที่อำเภอบางบัวทอง
7. ดินชุดบางเลน อยู่ในพื้นที่อำเภอบางบัวทอง ไทรน้อย และอำเภอบางใหญ่

เนื่องจากจังหวัดนนทบุรีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งมีสภาพพื้นที่และแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ราษฎรในจังหวัดนนทบุรีส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ได้แก่ การทำนาข้าวเจ้า การเพาะปลูกมะพร้าว มะม่วง มังคุด ฯลฯ ทำปศุสัตว์ และประมงน้ำจืด นอกจากนี้มีการทำอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น อุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ และอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่นเครื่องจักรสาน สานแข่งปลาทุ เครื่องปั้นดินเผาปั้นหม้อดิน และปั้นกระถาง ไม้ประดับ แต่อย่างไรก็ตามความเจริญทางธุรกิจ อุตสาหกรรม และการขยายตัวของเขตเมืองได้ทำให้พื้นที่ที่ใช่เพื่อการเกษตรกรรมลดน้อยลงไปเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะใช้พื้นที่ทำธุรกิจเป็นที่อยู่อาศัย เช่น สร้างบ้านจัดสรรและคอนโดมิเนียม ฯลฯ

จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2548¹ จังหวัดนนทบุรีมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP.) ณ ราคาประจำปี 95,085 ล้านบาท มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per capita GPP.) 82,141 บาท จัดเป็นลำดับที่ 22 ของประเทศ และลำดับที่ 6 ของเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การคมนาคมและขนส่ง

จังหวัดนนทบุรีทางหลวงจังหวัด และทางหลวงแผ่นดินใช้เดินทางติดต่อภายในจังหวัด ใกล้เคียงและกรุงเทพมหานครได้สะดวก แต่มีปัญหาในด้านการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะถนนสายหลักที่จะผ่านเข้าออกระหว่างจังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันการคมนาคมทางน้ำเหลือน้อย เนื่องจากไปใช้การสัญจรทางบกเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังคงมีการสัญจรทางน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ การเดินทางโดยเรือควนรับส่งผู้โดยสารระหว่างจังหวัดนนทบุรีกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชาชนนิยมใช้พอสมควร นอกจากนี้ยังมีการขนส่งผลผลิตการเกษตรทางน้ำอยู่บ้าง เนื่องจากสะดวกและอัตราค่าขนส่งถูกกว่าทางบก

การสาธารณสุข

ปีงบประมาณ 2548 จังหวัดนนทบุรี มีสำนักงานการไฟฟ้านครหลวง 2 เขต คือเขตนนทบุรีและเขตบางใหญ่ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 1,366.61 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ซึ่งสามารถให้บริการประชาชนในทุกหมู่บ้าน และปีงบประมาณ 2548 มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 317,928 ราย

การศึกษา ในปีการศึกษา 2548 ทั้งจังหวัดมีโรงเรียน 257 แห่ง ครู 7,532 คน นักเรียน 155,080 คน (ไม่รวมโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา อุดมศึกษา และจำนวนครูของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

การสาธารณสุข ในปีงบประมาณ 2548 มีสถานพยาบาลประเภทบริการทั่วไป 24 แห่ง และประเภทบริการเฉพาะโรค 4 แห่ง มีแพทย์ 155 คน ทันตแพทย์ 77 คน เภสัชกร 92 คน พยาบาล 1,053 คน และผู้ช่วยพยาบาล 451 คน สามารถให้บริการทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกได้ถึง 3,605,444 ราย

สถานที่ที่น่าสนใจ

ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี

☀ **วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร** เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ซอยเฉลิมพระเกียรติ 15 เป็นพระอารามหลวง ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา รัชกาลที่ 3 ทรงสร้างขึ้นเพื่อถวายพระอัยกา พระอัยกีและสมเด็จพระราชชนนี สถาปัตยกรรมในวัดที่น่าสนใจได้แก่ พระอุโบสถ หลังคามุงด้วยกระเบื้องรางดินเผาชนิดกาบกล้วยไม้เคลือบสี ถือปูนทับแนวทำเป็นลอน

ถูกผูกแบบแก่งจัน หน้าบันประดับด้วยกระเบื้องเคลือบสี สลับลวดลายใบดอกพุดตาน กระจังฐานพระ ซ่อฟ้าใบระกาประดับด้วยกระเบื้องเคลือบสีสลับลายจากประเทศจีน ผนังด้านในเขียนสีลายพุ่มข้าวบิณฑ์ก้านแย่ง มีช่อดอกพุดตานภายใน เพดานลายฉลุปิดทอง ชุ่ม ประตุน้ำต่างประดับลายปูนปั้นรูปใบและดอกพุดตาน พื้นประดับกระจก

☀ **วัดเขมาภิรตาราม** ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ในเขตตำบลสวนใหญ่ ห่างจากตัวเมืองมาทางด้านใต้ประมาณ 2 กิโลเมตร ด้านหน้าของวัดติดริมฝั่งแม่น้ำ ส่วนด้านหลังติดถนนพหลโยธิน เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดราชวรวิหาร สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายในวัด มีพระมหาเจดีย์ สูง 30 เมตร ตั้งอยู่ด้านหลังโบสถ์ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระประธานเป็นพระพุทธรูปหล่อเก่าแก่ ศิลปะสมัยอยุธยา

☀ **วัดปราสาท** มีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่เก่าที่สุด ฝีมือช่างชั้นสูงสวยงามมากสร้างในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช หน้าบันพระอุโบสถเป็นไม้สักสลักรูปนารายณ์ทรงครุฑ (ปัจจุบันตัวครุฑถูกขโมยไปแล้ว) เครื่องบนเป็นไม้สักประดับ

ด้วยรายมอญ (ตัวไม้แกะสลักที่ทอดตัวลงมาบนหัวแปดตอนหน้าจั่ว เป็นศิลปะมอญ) ตรงหุ่นนก (สามเหลี่ยม ช้างรายมอญ) เป็นรูปราชสีห์และคชสีห์ ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเป็นโบสถ์แบบมหาอุดไม่มีการเจาะฝาผนังเลย ฐานพระอุโบสถเป็นแบบตอกห้องข้างหรือห้องสำเภา (การสร้างโบสถ์แบบตอกห้องข้างนั้น สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลทางสถาปัตยกรรม คือเมื่ออากาศร้อน ความร้อนจะลอยตัวขึ้นสูงอากาศเย็นจะพัดเข้าแทนที่ได้สะดวก)

☀ **วัดชมภูเวก** ตั้งอยู่ริมถนนสายสนามบินน้ำ-นนทบุรี ซอยนนทบุรี 33 ตำบลท่าทราย ชื่อวัดมาจากที่ตั้งที่อยู่บนเนินสูง มีความเจียบสงบจึงเรียกว่าวัดชมภูเวกต่อมาเหลือเพียงวัดชมภูเวกขามอญในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายเป็นผู้สร้างขึ้น ประมาณพ.ศ. 2300 จิตรกรรมฝาผนังในโบสถ์หลังเก่าเป็นภาพพุทธประวัติและทศชาติ ประดิษฐานพระประธานสมัยสุโขทัยและพระพุทธรูปยืน 2 องค์ นอกจากนี้บริเวณวัด ยังมีพระเจดีย์รามัญ เรียกว่า “พระมูเตา” สร้างโดยพระสงฆ์จากเมืองมอญเมื่อ พ.ศ.2460 สันนิษฐานว่าภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

☀ **วัดสังฆทาน** ตั้งอยู่ที่ ตำบลบางไผ่ สันนิษฐานว่าเดิมชื่อวัดสาริโข สร้างขึ้นในราวสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย โดยช่างที่มีความชำนาญตามแบบลังกาวงศ์ ในสมัยกรุงสุโขทัย สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด ได้แก่ “อุโบสถแก้ว” ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อด

ในเขตอำเภอปากเกร็ด

- ❁ วัดปรมัยยิกาวาส
- ❁ เกาะเกร็ด
- ❁ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

❁ **วัดกู่** จากทำน้ำปากเกร็ดเลียวย้ายเข้าชอยวัดกู่มาตามถนนสุขาประชาสรรค์ ผ่านวัดบางพูดนอก สวนทิพย์ ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร จะเห็นวัดกู่อยู่ด้านซ้ายมือ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลบางพูด ในชอยปากเกร็ด 3 บริเวณริมหน้าวัด เป็นจุดที่เรือพระที่นั่งของสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระมเหสีในรัชกาลที่ 5 ประสบอุบัติเหตุเรือล่มสิ้นพระชนม์เรือพระที่นั่งของพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ที่ อับปางซึ่งชาวบ้านได้กู้ขึ้นมา

- ❁ วัดชลประทานรังสฤษฎ์
- ❁ บ้านเครื่องปั้นดินเผาอมฤโบริธา บนเกาะเกร็ด

ในเขตอำเภออื่น ๆ

- ❁ อำเภอบางกรวย หอไตรกลางน้ำ ตลาดน้ำบางคูเวียง
- ❁ อำเภอบางใหญ่ วัดสวนแก้ว (พระพยอมกัลยาโณ)

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด คือภาพหมอน้ำลายวิจิตรซึ่งมีความหมายว่าชาวจังหวัดนนทบุรี มีอาชีพทำเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งยึดถืออาชีพ และมีชื่อเสียงมาช้านาน

คำขวัญจังหวัด

พระตำหนักสง่างาม	ลือนามสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
เกาะเกร็ดแหล่งดินเผา	วัดเก่านามระบือ
เลื่องลือทุเรียนนนท์	งามน่ายลศูนย์ราชการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายนิราศ อะมีนี
วัน เดือน ปีเกิด	3 กุมภาพันธ์ 2495
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระแม่มารีย์ชาย กรุงเทพมหานคร 2510 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร 2513 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร 2519
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2520-2521	เจ้าหน้าที่สถิติ 3 กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
พ.ศ. 2521-2525	นักสถิติ 4 กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
พ.ศ. 2525-2537	นักสถิติ 5 กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสถิติที่ 5
พ.ศ. 2537-2541	นักสถิติ 6 กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสถิติที่ 8
พ.ศ. 2541-2545	เจ้าหน้าที่บริหารงานสถิติ 7 สำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี สำนักงานสถิติแห่งชาติ
พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน	ปฏิบัติหน้าที่สถิติจังหวัดนนทบุรี เจ้าหน้าที่บริหารงานสถิติ 8 สำนักงานสถิติจังหวัดนนทบุรี สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สถิติจังหวัดนนทบุรี